

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנסור ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט לימור רייך

תובע א.מ. במאכузות ב"כ עות"ד אבי שמואלי ועוז"ד דותן לפט

נגד

נתבעיט
1. יוסף מנסור ת.ז. 055799050.
במאכузות ב"כ עות"ד מצאות
2. רפעת מטר ת.ז. 059982934.
במאכузות ב"כ עות"ד ויסטם מנסור
3. עיריית תל אביב יפו
במאכузות ב"כ עות"ד דוחים מאיר
4. רשות נחל הירקון
במאכузות ב"כ עות"ד אהוז חדש
5. מדינת ישראל - ממשלה ישראל
במאכузות ב"כ עות"ד דיזוביץ |
|--|

שלוח הודעה לצד ג':

נגד

**шибית חבר' לביטוח
במאכузות ב"כ עות"ד רייך**

שלוח הודעה לצד ג':

נגד

1. עיריית ת"א
2. רשות נחל הירקון
3. אלי ראובן מזרחי ת.ז. 004709838.
במאכузות ב"כ עות"ד שאהין AiHaB
4. מדינת ישראל
5. שיבית חבר' לביטוח |
|---|

שלוחת הודעה לצד ג':

נגד

1. יוסף מנסור
2. רפעת מטר
3. אלי ראובן
4. רשות הנחל והירקון |
|--|

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-12-37821 נ.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

5. מדינת ישראל - משטרת ישראל

שלוחת ההודעה לצר' ג' : רשות הנחל והירקון

٤٢٣

**כלל חברה לביטוח
באמצעות ב"כ עותה"ד יעל שורץ ועו"ד קורין גיפס**

פסק דין

לפנוי תביעה לפיצויים לפי פקודת הנזקין [נוסח חדש] ("הפקודה"), בגין נזקי גוף שנגרמו לתובע ביום שישי ה- 19.6.09, במהלך אימונו חתירה בקיאק בנחל היירקון (להלן: "הנחל" או "נחל היירקון"), עת פגע בו אופנוע-ים שהושט בנחל שלא כדין (להלן: "האופנוע" או "התאונת" לפי העניין).

דלקע עובדליך וטענות הצדדים

7 הטענה, לצד 4.12.86, עטק מגיל צעיר בשיטת קיאקים תחרותי, במועדון הספורט של "הפועל
8 ת"א". אימוני החתירה התקיימו במימי הנחל, במשך שעות רבות מיידי יום, כאשר נקודת
9 החתירה והסיום של כל אימון היא "מרכז דניאל לחתירה", מועדון הספורט היומי של עיריית
10 ת"א, המצויה בסמוך לגdot הירקון. התובע הוכר ע"י צה"ל כ"ספורטאי מצטיין" ואת שירותו
11 הצבאי ביצע במסגרת האמורה, אשר אפשרה לו להמשיך ולהתאמן במטרה להשגיג קרייטריוון
12 אולימפי וכבר בגיל 21, נמנה על ארבעת השיטאים הישראלים הבכירים שהתחברו ביניהם ליצג
13 את ישראל באולימפיאדת בייג'ן בשנת 2008.

14 אין חולק בין הצדדים, כי האופנוו הורד לנחל על-ידי הנتابע 2, הבעלים ומותיר השימוש באופנוו,
15 בסיווע של מר ראובן מזרחי (להלן: "מר מזרחי"), מהשתח הסמוך למתחם מגוזר בו החזיק מר
16 מזרחי והמצוי בשפק הנחל (להלן: "הירידת לנחל") וכי הנتابע 1 השיט את האופנוו בנחל
17 במחירות העולה על המותר בחוק, על אף שידע, כי קיימת הגבלות מהירות ועל אף שהייתה זו
18 הפעם הראשונה בה השיט אופנוו-ים בנחל, ולא הכיר את תנאי הנחל, לרבות התוואי המפותל
19 והראות המוגבלת בו למרחק [ראה שורות 14-15 ו-43-44 (גיליון 1) ו-16-19 (גיליון 2) להודעת
20 הנتابע 1 במשפטה – סמן ת/6; העתק כתב אישום כנגד הנتابע 1 והכרעת הדין בעניינו סמן ת/4-
21 ת/5; עדות הנتابע 1 בעמוד 36 לפרוטוקול בשורות 17-23 ו-24-29 ועמוד 37 לפרוטוקול בשורות
22 15-19 וראה גם שורות 1-5 להודעת מר מזרחי במשפטה].

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1. 3. עוד אין חולק על כך, שהאופנו פגע בתובע, בראשו ובפלג גופו השמאלי והآخرון איבד הכרתו, נפל מהקיוק לתוך מי הנחל והחל לטבול, עד אשר נימשך מזמן, כשהוא מחשיך הכרה. התובל נזק לטיפול החסיאה במקום והובל לבית-חולים, במצב קשה, כשהוא מונשם ומורדים (העתק המסמיכים הרפואיים צורף לתחביר העדות הראשית מטעם התובל).
- 5.
6. 4. התביעה הוגשה בעילת רשלנות והפרת חובה חוקתית, נגד הנאשם 1, מטיוט האופנו; הנאשם 2, הבעלים של האופנו ומתר השימוש בו; עיריית תל-אביב – יפו, הרשות המקומית אשר בתחום שיפוטה אירעה התאונה (להלן: "העירייה"); רשות נחל הירקון, שהוקמה מכוח צו רשות נחל הירקון, התשנ"ח-1988, לצורך הסדרת דרכי השימוש בנחל (להלן: "צו הרשות" או "רשות הנחל" לפי העניין); מדינת ישראל – משטרת ישראל (להלן: "המשטרה" או "המדינה" לפי העניין) ומשרד החטבורה.
- 12.
13. 5. הנאשם מגאלים האתניות לתאונת האחד לפתחו של משנהו ולפתחם של צדדים נוספים. הנאשם 1 שלח הודעת צד שלישי כנגד הנאשם 5-3, נגד מר מזרחי וכן נגד שירביטת חברה לביטות בע"מ, מבתחת האופנו, במוועדים הרלוונטיים לתביעה (להלן: "שירביטת"); הנאשם 2 שלח אף הוא הודעה צד שלישי כנגד שירביטת; העירייה שלחה הודעה צד שלישי כנגד הנאשם 1-2, נגד רשות הנחל מדינת ישראל ומר מזרחי ואילו רשות הנחל שלחה הודעה צד שלישי כנגד כל חברה לביטות בע"מ, מבתחתה, במוועדים הרלוונטיים לתביעה, בפוליסט ביטוח אחראיות כלפי צד שלישי (להלן: "ככל").
- 20.
21. 6. המחלוקת בין הצדדים נסבה חן בטוגיות האתניות לקרונות התאונה והן בטוגיות הנזק.
- 22.
23. 7. הנאשם 1 טוען, כי אינו חב בנזקן כלפי התובל, שעה שלא ידע שישית אופנו-ים אסור במקומות בו השתיט את האופנו, זאת בהעדור שימוש מותאים במקומות ונוכת המציג שיצר מר מזרחי, בעת שסייע לו בהורדת האופנו אל הים וגביה תשלום בתמורה לאותו סיוע (ראה סעיפים 9-10 לסיומים מטעם הנאשם 1). עוד טוען הנאשם 1, כי סבר שפוליסט הביטוח של האופנו מכלה נזקי רכוש וגוף, העשויים להיגרם לצד שלישי (ראה סעיפים 18-17 לסיומים מטעם הנאשם 1).
- 28.
29. 8. מכל מקום, מכחיש הנאשם 1 את חנן הנטען. לדבריו, יש להטיל אלם תורם בשיעור ממשי לפתחו של התובל ולנכונות מסך הפיצויים סך של 50,000 ל"י, אשר שולט על-ידו לתובל כפיזוי עוני מכוון פסק-הדין הפלילי שנייתן כנגדו (ראה סעיפים ו-ח' לסיומים מטעם הנאשם 1).
- 32.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1. הנتابע 2 טוען, כי דין התביעה נגדו לחידוחות בהעדר עילת תביעה או יריבות, באשר לטענתנו, הוא לא היה זה שהשיט את האופנוו בעת התאונה, כי אם הנتابע 1, אשר החזק רישון שיטת תקף אותה העת; האופנוו בוטה בפיוליסט ביטוח ברת תוקף והוא לא ידע, כי שיטת אופנוויים אסור במקום, זאת בהעדר שלוט מתאים, משמר מזרחי סייע בהורצת האופנוו אל הנהל ואף גבה בתמורה לכך תשולם ומשבמקום הורדו אופנוויים רבים לפניו ונוצר מכך, Caino המקום מותר בשיטת אופנוויים (ראה סעיפים 3-2 לסתיכומיים מטעם הנتابע 2).
- 7
8. עוד טוען הנتابע 2, כי אין ממש בטענת התובע בדבר הפרת חובה חוקה, ומכל מקום, מכחיש את
9. הנזק הנטען (ראה סעיפים סעיף 3 יי"ב לסתיכומיים מטעם הנتابע 2 וסעיפים 31-17 לסתיכומיים מטעם
10. הנتابע 2).
- 11
12. העירייה טוענת, כי אין מקום בנסיבות העניין להניח לפתח חובת זהירות קונקרטית. לטענתה,
13. מר מזרחי, אשר במועדים הרלוונטיים לתביעה החזק במרקען מהס הורד האופנוו אל הנהל,
14. פלש אל המקומות ועשה שם כל העולה על רוחו, בין היתר, הפעיל שם עסק לא חוקי להורצת אופנווי-
15. ים אל הנהל. לטענתה, יצא ידי חובתה, כאשר נקטה בהליך משפטיים אזרחיים נגדו, ולא
16. הייתה, לשיטתה, בקיית הליכים משפטיים מכוח חוק רישי עסקים כמו גם בקיית אמצעים
17. אחרים, כגון הצבת שלטים או מחסום סלעים כדי למנוע הפעולות האמוריה, שעה שמזכיר בודדים
18. שאינו מציאות לחוק. מכאן, לשיטתה, ממילא אין קשר סיבתי בין מחדילה הנטען לבין קרות
19. התאונה (ראה סעיפים 2-1 לסתיכומיים מטעם הנتابע 3).
- 20
21. לחלוין טוענת העירייה, כי אחוריות הנتابעים 1-2 היא העיקרית אם לא הבלעדית, כתוצאה
22. התאונה, ומכל מקום, מכחישה היא את הנזק הנטען ומוסיפה וטענת, כי בנסיבות העניין יש
23. לייחס לתובע אשם תורם בשיעור שלא פחות מ- 30% (ראה סעיפים 3-6 לסתיכומיים מטעם
24. העירייה).
- 25
26. רשות הנהל טוענת, כי סמכיותה ותפקידיה מתמצאים אך בפני האקולוגי-סבירתי של הנהל,
27. לחבזיל מניהול הנהל ותחזוקתו השוטפת וכי עשתה כל שהיא בידה, עת התריעה בפני הגורמים
28. חמוסמכים אוזות חסכה הטמונה בכניםות אופנוויים לנהל (ראה למשל סעיפים 1-55 לסתיכומיים
29. מטעם רשות הנהל). עוד לטענתה, המסלעה אשר הוצאה על-ידה במקומות, לאחר התאונה, לא נועדה
30. למנוע כניסה אופנוויים, כי אם ליאכט הנהל, כך שבאי הצבתה עבר לתאונה אין כדי ללמד
31. על הפרות חובת הזהירות מצדיה (ראה סעיפים 63-65 לסתיכומיים מטעם רשות הנהל).
- 32

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

14. המדינה טעונה, כי פעולה בהתאם לטעמויות שהוקנו לה על-פי דין, ומטבע הדברים, פועלות אלו
2 כפופות למוגבלות שונות ולאמצעים העומדים לרשותה, שכן מוטלות עליה משימות רבות ונכיגיה
3 אינם יוכלים להימצא בכל מקום ובכל זמן, בין היתר נוכח גודל השטח הימי עליו היא מופקעת.
4 השיטור הימי היה מודע לתופעת כניסה אופנאיים מאזר שפק הנחל לתוך חיים ובעל למניעת
5 התופעה, כך למשל, באמצעות פעולות פיקוח וחקפת דוחות. עוד לטענתה, ביום התאוננה, הייתה
6 פעילות אכיפה מוגברת ובנוסף לכוח וגבור נכח גם שני תכipientים וחמשה שוטרים. עם זאת, לא
7 ניתן היה למנוע בצורה הרטטית וידנית של אופנאיים לנחל וכך למנוע את התאוננה, זאת משבצר
8 ממנה לידע מאיזו נקודה עתיד להיכנס למים אופנאיים ולהגיע אליה נקודה באופן מיידי,
9 במיוחד בשיט לב לכך שהתאוננה אירעה מספר שנית מרגע ורידת האופן למים (ראה טעיפים - 1
10 21 לściוקמים מטעם המדינה).
11

12. המדינה מוסיפה וטוענת, כי הטלת אחירות לפתחה, לו חלקית, תتعלם לחלוין מאילוץן של
13 רשות האכיפה והתיל נטל כלכלי בלתי נאות על קופת הציבור ומשלמי המיסים (ראה סעיף 22
14 לściוקמים מטעם המדינה).

15. להן אדון בסוגיות האותיות הקשורות בכלל אחד מהתביעות והצדדים השלישיים.
16

அங்கீகாரம் என்றும்

17. כאמור, הטעינה נגד הטעב 1 הוגשה הן בעילת רשלנות והן בעילת הפרת חובה חוקה. תחילת
18 אדון בעולות הרשלנות.

உலைத் திட்டங்கள்

19. על-פי הגישה המסתורית, אשר עודנה חלה, על אף מודלים שונים שהוצעו בפסקת בית
20 המשפט העליון בעת האחראיה באשר לאופן בחינתה של עולות הרשלנות (ראה ע"א 4486/11 פלוני
21 ני פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 15.7.13 ו- ע"א 3521/11 עו"ד דניאל וגנר ני מזל
22 עבדי (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 22.6.14), הרי של מנת הוכיח חבות מכוח עולות
23 הרשלנות יש להוכיח שלושה: קיומה של חובת זהירות בין המזיק לנזוק, הפרת אותה חובה
24 בהתרשלות וקשר סיתי בין הפרת החובה לבין הנזק שנגרם (ראה ע"א 145/80 ועקבו נ' המועצה
25 המקומית בית שמש, פ"ד ל' 113(1) 1982)).
26

27. דומה, כי אין עוד צורך להזכיר במילים על ההלכה המקובלת לפיה, חובת זהירות, המושגית
28 והكونקרטיבית, נגורת מן הנסיבות, הטכנית והנורמטיבית, של הנזק" (ראה תא. (מחוזי-מרכז))
29 52594-09-11 פלונית נ' חברת גני יהושע בע"מ ואח' (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום
30 .(24.3.16)

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנصور ואח'

תיק חיצוני:

1. 20. חלכה למעשה. בנדון, אין חולק על כך, שהנתבע 1 הוא אשר גרם במישרין לתאונת, עת השיט את
2 האופניי בנהל ופגע בתובע. הנתבע 1, הורשע בגין כך, בפסק-דין פלילי מיום 4.1.10, על-פי הزادתו
3 בכתב-האישום שהוגש נגדו, בעבירות של חבלה ברשלנות, איסור השתתף ללא רישיון, הגבלת
4 שיט באזור רוחזה מוכרו ובמקום אחר ובמעשה רשלנות (להלן: "כתב-האישום" או "פסק-דין"
5 לפי העניין) (העתק כתב האישום והכרעת הדין סומן ת/4-ת/5).
6. 21. סעיף 42(א) לפקודת הראות [נוסחת חדש], התשל"א - 1971 (להלן: "פקודת הראות"), העוסק
7 בקבילות פסק-דין פלילי, קובע, כי: "הנסיבות והנסיבות של פסק דין חלווט במשפט פלילי,
8 המרשייע את הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לאמור בתם אם המושע או
9 חליפו או מי שאחריותו נובעת מאחריות המושע, ובכלל זה מי שבבחומו הפסוק, הוא בעל דין
10 במשפט האזרחי" (ההדגשה אינה במקור).
11. 22. בית-המשפט העליון, אשר נדרש לפרשנות סעיף 42(א) שליל הבהיר, כי "הרציונל המרכזי העומד
12 בבסיס סעיף זה הוא למנוע חוסר סימטריה משפטיה, קרי למנוע מצב בו שתי ערכאות שיפוטיות
13 יפסקו בצורה הפוכה באותה סוגיה ממש. מובן, כי בשל הבדלים במידת ההוכחה הנדרשת
14 במשפט הפלילי ובמשפט האזרחי, רק פסק דין פלילי מרשייע חלווט – אשר ממצאיו ומסקנותיו חן
15 מעבר לספק סביר, יכול להיות ראייה לאמור בו גם במשפט האזרחי, בו מידת ההוכחה
16 הנדרשת פתוחה" (ע"א 9057/07 דוד אפל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן
17 ביום 12.2.4.12).
18. 23. בעניינו כאמור, פסק-דין הפלילי שניתן כנגד הנתבע 1 הוא פסק-דין חלווט ומרשיין, על-פי
19. הزادתו בעבודות כתב-האישום שהוגש נגדו, ולפיו: "... השיט בנهر הירקון, מקום בו אנשים
20. מסוימים קאיים אופנווע יט... בזידך רשלנית שיש בה כדי לגרום חבלה לאדם, זואת בגין
21. תנאי הרישוי האוסרים שיטת בנחרות וגמים ובמהירות העולה על 5 קשר... באותו הנسبות,
22. פגע... בא.מ. (להלן: "המתلون")... בתוצאה מהפגיעה כמתואר לעיל, נפל המתлон מהקיאק
23. לתוך מימי הנהר וחחל לטבע... בתוצאה מהפגיעה נגרמו למתلون דימומיים ונפיחות בלתי
24. טanal, בצתת בריאות, שבר בלסת ושבורות בארכות העין... במעשה חבל הנאשם חבלה ברשלנות
25. במתلون" (ההדגשה אינה במקור).
26. 27. בהינתן עבודות כתב האישום, אשר על בסיסו הורשע הנתבע 1, לא תתקנן עוד מחלוקת, כי
28. מתקיים בנסיבות העניין שלושת יסודות עולות רשלנות, קרי קיומה של חובת זהירות החלפת
29. על המזיק כלפי חניזוק, חפות החובה האמורה וקיומו של קשר סיבתי בין הפרת חובת זהירות
30. לבין הנזק.
31. 32. 33.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1 25. مكان, הגעתו לכל מסקנה, כי הורם בעניינו הנטול להוכיח אחריות הנتابע 1 מכוח עולות
2 הרשות ודי בכך כדי לקבל את התביעה בוגדו. מעלה מן הצורך, יובהר, כי אף ביותר הראות
3 שהונחו לפניי יש כדי להרים את הנטול בעניין זה. ואפרט.

4 26. בעניינו, לא תותכו מחלוקת באשר לקיומה של חובת זהירות מושגית. עם זאת, זהו תנאי הכרחי,
5 אך לא מספיק, לקיומה של האחריות בעולות הרשות. על בית-המשפט להושא ולבחון, בין
6 השאר, קיומה של חובת זהירות קונקרטית, קרי האס אוד סביר, בסיבוביו המיחוז של
7 המקרה, יכול וצריך היה לצפות את התרחשויות הנזק. לאחר שנתי דעתם למכלול, אני סבורה, כי
8 הנتابע 1 יכול וצריך היה - בסיבוביו המיחוז של המקרה הנזק - לצפות את התרחשויות הנזק,
9 כאמור, כי השתת האופנו, האסורה על-פי דין בנחל, בו מישיטים, דרך כלל, קיאקים וסירות
10 למיניהם, עשויה לגרום לפגיעה באדם.

11 27. נסיבות אלו הטילו עליו החובה לנקט באמצעים סבירים כמשיט אופנו-ים סביר, על מנת למנוע
12 את הסיכון הכרוך בהשחה מעין זו והיה עליו להימנע מהשיט את האופנו בנחל, ולמצער,
13 להשיטו תוך נקיטת משנה זהירות, חובה אשר הופרה על-ידו.

14 28. אין בידי לקבל טענת הנتابע 1, לפיה לא ידע, כי שיט אופנו-ים אסור במקום בו השיט את
15 האופנו ולפיכך, כי אין להניח לפתחו האחריות לקרוות התאונה (ראה סעיפים ג-ה' לסתוקים
16 מטעם הנتابע 1). אומנם, הנتابע 1 העיד תחילת, כי ידע שהשיט אסור בנחל אולם לא ידע
17 שהמקום אליו הורד האופנו ובו הוא החיט את האופנו והוא נחל (עמ"ז 35 לפרטוקל בשורה
18 – עמוד 36 לפרטוקל בשורה 4). עם זאת, בהמשך עדותו אישר האחרון, כי ידע שמדובר בנחל,
19 ומילא כי המקום אסור בשיט אופנו-ים, וכי עדותו שלחלהן:

20 "ש. מהודעתך במשטרתך – יסעתי לכיוון שמאל לכיוון הנחל...! זאת אומרת
21 **יעעת שיצאת שמאלת שאתה בתוך הנחל ולא בית.**
22 ת. כן, **ידעתי שהה נחל**"

23 (ההודשה אינה במקור) [עמוד 36 לפרטוקל בשורות 14-16].

24 29. שוכנعني, כי הנتابע 1 ידע הילכה למעשה, שטיב אופנו-ים אסור במקום בו השיט את האופנו
30 ודין טענתו בעניין זה להידחות. מכל מקום, אף בהנחה שמסקנתו הייתה אחרת, לא היה בכך כדי
31 לשנות את התוצאה, שעה שאני סבורה, כי כמשיט אופנו-ים סביר, הנتابע 1 יכול וצריך היה
32 לԶעת, כי שיט אופנו-ים אסור במקום וכי השתת האופנו שם בנגד להוראות הדין, עשויה
33 לגרום לנזק לאוות, כפי שאף נגרם בפועל.
34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-37821 א.מ. וואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1 30. תימוכין לכך ניתן למצוא עדות הנتبע 1 בעצמו, לפיה על אף שיעורSSI ששית אופנווע-ים אסור בנהליים ועל אף שהמדובר "גואה במו נחל" [ההדגשה אינה במקור], הסטמך על דבריו של מר
2 מזרחי, כי מדובר "במשפט יס" (עמ"ד 35 לפרטוקול בשורה 31 – עמוד 36 בשורה 4).

3 31. תימוכין נוסף למסקנה האמורה ניתן למצוא אף בהודעת הנتبע 1 במשטרה, שם אישר האחרון,
4 כי בנסיבות העניין, היה עליו לדעת שמדובר בנחל, ומשכן, אסור היה לו להשיט את האופנווע
5 במקומות. כך, לפי הודעתו – "אני טיעתי קודם בכך שהייתי צריך ליעת שאסור להוריד אופנווע ים
6 במקום הזה וכן במקרה מהירות של 15 קשר נשטעי במקומות" [ההדגשה אינה במקור] (ראה שורות-
7 54-56 להודעת הנتبע 1 במשטרה - סומן ת/6).

8 32. מכאן, הגיעתי לכל מסקנה כי הנتبע 1 אשר ידע, ולמצער, היה עליו לדעת, כי השיט במקומות
9 אסור, הפר חובת זהירות אשר חוטלה עליו ופגע בתובע.

10 33. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שכאמור, הנتبע 1 השיט את האופנווע במהירות העולה פי 3
11 על המהירות המותרת בחוק, על אף שידע, כי קיימת חבלת מהירות ועל אף שהיתה זו הפעם
12 הראשונה בה השיט אופנווע-ים בנחל הירקון ולא הכיר את תנאי הנחל, לרבות התוואי המפוגל
13 וחראות המוגבלת בו למרחק.

14 34. אין חולק, כי כתוצאה מפגיעה האופנווע בתובע, נגרמו לאחרון נזקי גופו בגין עותר הוא כיום
15 לפיצויים ומלאן, שלושת יסודות עולות הרשות מתקיים בעניינו של הנتبע 1.

הפרת חובה חוקית

16 35. כאמור, התובע מוסיף וטען לאחריות הנتبע 1 לתאונת הונן מכוח עולות הפרת חובה חוקה,
17 ובכלל זה, חפרת טעיפים 39א + 68 לתקנות הנמלים (בטיחות השיט), התשמ"ד – 1984 (להלן :
18 "תקנות הנמלים") ; סעיף 341 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן : "חוק העונשין") ; סעיף
19 338(א)(2) לחוק העונשין ; סעיפים 118(13)(14)+(16)+(17)+(18) לחוק הספנות ימאים, התשל"ג
20 – 1973 (להלן : "חוק הספנות") וסעיף 10 לחוק עזר לתל אביב-יפו (הגנה על גוזות הירקון והטזרת
21 השיט בירקון), התשיס – 1979 (להלן : "חוק עזר לתל אביב – יפו") (ראה סעיף 14 לסייעים
22 מטעם התובע).

23 36. נוכח הקביעה, לפיה האחוריות לתאונת מונחת לפתחו של הנتبע 1, מכוח עולות הרשות, ממילא
24 מתייתר הצורך לדון בסוגיות האחוריות מכוח עילית הפרת חובה חוקה. עם זאת, יעיר, כי שעה
25 שבפסק-דין הפלילי שניתן נגדו, הורשע הנتبע 1 בעבירות לפי טעיפים 39א + 68 לתקנות
26 33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

הנמלים; סעיפים 341 ו- 338(א)(2) לחוק העונשין, מסקנות אלו מוכיחות ראיותلقואורה להפרת החובות האמורות ומילא יש לקבוע, כי האחריות לתאונת מונחת לפתחו של הנتبע 1 גס מכוח עוללת הפרת חובה חוקה (העתק כתב-האישום ופסק-דין בעניינו של הנتبע 1 סומן ת/4-ת/5).
הנتبע 1 שלח הודעה צד שלישי כנגד Shirbiet, העירייה, רשות הנחל, המדינה ומר מזרחי.
37.

הודעת צד שלישי בנגד Shirbiet
כאמור, ובין היתר, שלח הנتبע 1 הודעה צד שלישי כנגד Shirbiet, מבטחת האופנווע במוועדים חרלונטיים לتبיעה בפוליטש ביטוח כלי שיט, שמספרה 09/4801100151 (להלן: "הפוליש").
בסיוכמים מטעמה, טוענת Shirbiet, כי דין הודעה צד שלישי כגדה להיזות, באשר שיטת אופנווע-ים, האסור בנחל, אינו מכוסה במסגרת הפוליטה.

לאחר שנתי דעתי לטענות הצדדים, מצאתי לקבל טענה Shirbiet ולקבוע, כי אכן דין ההודעה להיזות. בעמוד 2 סעיף קטן ז' לרשות הפליטה נקבע מפורשות, כי תנאי מוקדם לתחולת הכספי הביטובי הוא, כי "כל התנאים והתగלוות הכלולים בתביעות כושך השיט של הכללי, נחשבים חלק בלתי נפרד מהפוליש" [ההדגשה אינה המקורי] (העתק רשות הפליטה צורף
כנספה אי לתחזיר העדות הראשית מטעם Shirbiet).

בהתנון, כי ברישון השיט של האופנווע נרשם מתוך כוורתה "הגלוות/פטורים", כי "...השייט אסור בנהרות וגמים למעט כנרת" [ההדגשה אינה המקורי] (העתק הרישון סומן ת/8), הרי ששימוש של שיט אופנוועים בנחל אינו מכוסה בפוליטה ומקום, בו התאונה אירעה בעטיו של שימוש מעין זה, דין הודעה צד שלישי כנגד Shirbiet להיזות, וכך אני מורה.

הודעת צד שלישי כנגד מר מזרחי
הנتبע 1 הגיע הודעה צד גי כנגד מר מזרחי באשר הפעיל עסק לא חוקי, בכך יצר מצג שווה לפיו ניתן לחסיט במקום אופנוועים ואפ' גבה על כך תשלום.

מר מזרחי הגיע כתוב הגנה מטעמו, לא טרח להגיש תצהיר עדות ראשית ממילא לא התייצב לדיווגים ולא נחקר. די בכך על מנת שביחמ"ש יקבל את הודעה כנגד צד גי ולמעלה מהצורך הגעתי לכלל מסקנה לגופם של דברים, כי דין ההודעה להתקבל ואבא. במסגרת הסיכומים מטעמו, חכחיש מר מזרחי הטענה בדבר הפעלת העתק הלא חוקי להורדת אופנוועים לנחל וכפר באחריותו הנטעת לתאונת.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 37821-03 א.מ. ו Ach' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1. 43. כפי העולה מחריאות שהונחו לפני, בשטח הטמוך למתחם בו החזק מר מזרחי והמצוי באזור
2. שפך הנחל, פעיל החתרון או מי מטעמו, ללא רישיון עסק מאות העירייה ובניגוד להוראות הדין,
3. להורצת אופנוועיים לנחל.
4.
5. 44. ראה בעניין זה עדותו של מר מזרחי בעצמו במסגרת הליך הוחחות בתביעת פינוי אזרחית שמספרה
6. 20891-03 אשר הוגשה כנגדו על-ידי העירייה, ולפיו "אפרים עובד איתני באופן קבוע בדיג ותיום
7. הוא עובד איתי באופנוועיים... וגם יוסי בן אחיכי באופנוועיים עובדים איתני... אם אתה שואל אותו
8. לגבי העסק שיש לי לאופנוועיים, אני מшиб שהבן שלי מטפל בזה. אופנוועיים הם נמצאים במקומות
9. שלנו בריידינג... אני לא יודע על שם מי העסק. אני לא יודעי משלם את המיסים. הבן שלי מטפל
10. בו. אין השכרת אופנוועיים שם. אנחנו נותנים לכם לעלות למיט... אנחנו מהחנסים ב- 300 ש"ח
11. לחודש... לשאלתך אם לעסוק של אופנוועיים הם יש רישיון עסק, אני מшиб שאין לו רישיון עסק...
12. לשאלתך אם יש לו רישיון עסק להוציא ליט... אני מшиб שאין רישיון עסק" (העתק פרוטוקול
13. דיון מיום 26.8.09, במסגרת הליך הוחחות בתביעת הפינוי האזרחית הוצג וסומן ת/24).
- 14.
15. 45. חיזוק לכך ניתן אף למצוא בהודעת מר מזרחי במשטרה, אשר נרשמה בטמוך לאחר התאוננה,
16. ולפיה: "אני מתגורר בשפך הירקון וזרע ביתי אפשר להוריד אופנוועיים או סיירות למיט". אתמול
17. 19.6.09 בנסיבות השעה 00:16 הגיעו אליו שני רכבים מלאוים באופנוועיים אשר נגררים עיי' כלי
18. הרכב. אחד מהם בשם מנטור ביקש בקש ממני אם יש אפשרות שהוא יבודק את האופנווע שלו ובקש
19. ממני להוריד את האופנווע דרך ביתי. אישרתי לו והdagשתי לפניו שברגע שהוא יורץ למיט הוא
20. יוצאה סיירות ליט ולא לכיוון הנחל... לא גביתי ממן בסוף ואני גובה בסוף אחריות" (העתק
21. החודעה סומן ת/9). למדך, כי מר מזרחי פעל אף להורצת אופנוועיים של "אחריות" זולת האופנווע
22. של הנتابע 2 ב מקרה הנדוון (ראה בעניין זה גם עדות התובע בעמוד 28 בשורות 1-1; שורות 46-57-
23. להודעת הנتابע 1 במשטרה – סומן ת/6 וכן עדויות הנتابעים 2-1 הנוגעות לתשלום התמורה בגין
24. הורצת האופנווע).
- 25.
26. 46. הורצת אופנוועיים אל הנחל נעשתה, דרך ירידת חולדות מלאכותית שיצר מר מזרחי, בטמוך
27. למתחם בו החזק, באזור שפך הירקון, עד אשר פונה מהמקום (ראה עדות ד"ר דוד פרגמנט, מנהל
28. רשות הנחל (להלן: "מנהל רשות הנחל") בעמוד 61 לפרטוקול בשורה 25 – עמוד 62 לפרטוקול
29. בשורה 9 ומכתב מיום 23.9.07 שהוציאה רשות הנחל נספח זו לתחזיר העוזות הראשית מטעם
30. רשות הנחל).
- 31.
32. 47. כאמור, במסגרת סיוכמיו, כופר מר מזרחי בטענה בדבר הפעלת עסק לא חוקי להורצת אופנוועי-
33.ים לנחל. אף בהנחה שהיא תיימצאו גרסתו האמורה, ואני מתקבל אותה, לא היה בכך כדי

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנஸור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לסייע בידו, שעה שכמפורט לעיל, אישר האחxon, כי ביום התאונה הוא שהתריר לנتابעים 2-1
2 להוריד את האופנו "דרך ביתו".
3
4 דומה, כי מר מזרחי יכול היה לצפות, כענין טכני, את הטיכון הטמון ביצירתו ירידת אל הנחל
5 חמאמפשת כניש אסורה של אופנווי-ים לנחל בו משליטים, דרך כלל, קיאקים וסירות למיניהם.
6 מכאן, כי היה עליו לצפות טיכון זה כענין נורומטיבי. עניינה של חובת הזהירות הקונקרטית הוא
7 במניעת סיכונים בלתי סבירים, אשר החברה רואה אותם בחומרה יתרה ודורות, כי יicketו אמצעי
8 והירות סבירים למניעתו. כזה הוא, לוידי, הטיכון במקורה הנדון. היה על מר מזרחי לחודל
9 מלעוזד את אותו טיכון, אולי למרבה הצער הוא לא עשה כן ובכך הפר את חובת הזהירות
10 המוטלת עליו.
11
12 49. בהינתן האמור ומשайн חולק על כך שהאופנו, אשר הורד לנחל בטינו של מר מזרחי, הוא אשר
13 פגע בסומו של יום בתובע וגרם לנזקי, הרי שדין הودעת צד שלישי נגד מר מזרחי להתקבל, וכך
14 אני מורה.
15
16 הודעת צד שלישי כנגד העירייה/רשות הנחל והמדינה
17 50. ההודעה שהגיש הנtabע 1 כנגד העירייה, רשות הנחל והמדינה, נדחתה שכן הצדדים אלו חוויבו אך
18 ורק בגובה שיעור חלקס באחריות ואינם יכולים לשיפוי בגין הסוכומים בהם חוויבו. בכל מקרה,
19 טענת הנtabע 1 בעיקר מופנית כלפי מר מזרחי והמצג שהציג בהפעלת העסק הלא חוקי. בשים לב
20 למסקנה אליה הגיעו ולפיה הנtabע ידע, או צrik היה לרעת, כי שיטת אופנווי-ים אסורה במקום
21 אליו פנה ובו פגע בתובע, הרי שמדובר אין הוא יכול להישמע בטענה בדבר המציג הנטען ואי מניעת
22 הפעולות הלא חוקית במקום אלא כלפי מר מזרחי.
23
24 אחריות הנtabע 2
25 51. התובע טוען, כי הנtabע 2 אחראי בגין התאונה, הן באחריות ישירה, מכוח עולות הרשות והן
26 באחריות שליחות, מכוח סעיפים 105-106 לתקנות הנמלים ומכוח סעיף 36 לחוק ה鄯נות (ראה
27 סעיפים 20-17 לסתicamente מטעם התובע).
28
29 52. הנtabע 2 כאמור, טוען, כי אין להטיל עליו כל אחריות לתאונה, שעה שהוא לא היה זה שהשיט את
30 האופנו בעת התאונה, הוא לא ידע, כי שיטת אופנווי-ים אסור במקומות- בהעדיר שלLOT מתאים,
31 בהינתן שמר מזרחי סייע בהרזרת האופנו אל הנחל, גבה תמורה על כך ומשבוקם הורדו
32 אופנווי-ים רבים לפניו, נוצר מצג, כאילו המקום מותר בשיטת (ראה סעיפים 3-2 לסתicamente מטעם
33 הנtabע 2). בכל מקרה, האופנו בטוח בפוליסת ביטוח ברת תוקף.
34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואות' נ' מנטור ואות'

תיק חיצוני:

1 53. עוד טוען הנتبע 2, כי אין ממש בטענת התובע בדבר הפרת חובת חוקה וכי חטעה בדבר הפרת
2 סעיפים 105-106 לתקנות הנמלים מהוות הרחבה חזית אסורה ומשכך, התובע מנעו מלהעלותה
3 (ראה סעיף 3 יי"ב לסתicamente מטעם הנتبע 2).

עולות הרשות

4 54. לאחר שנתי דעתו לטענות הצדדים, הגיעו לכל מסקנה, כי אף הנتبע 2 חב כלפי התובע מכוח
5 עולות הרשות. ואפרט.

7 55. על אף שהשתת蒿פנוו בנחל אסורה על-פי דין, גורר הנتبע 2 את האופנוו עד לנחל והתייר לנتبע
8 1 להשיט את האופנוו במימי הנחל. כבאים של האופנוו, הנتبע 2, יכול וצורך היה, כחלק מהחובה
9 10 הזרירות המוטלת עליו, לצפות, הן במישור הטכני והן במישור הנורמטיבי, כי השיטת האופנוו
11 11 האסורה בנחל, תומנת בחובה סיICON בלתי סביר, ועשוה לגרום לפגיעה באדם.

12 56. חובת הזרירות האמורה הופרה על-ידי הנتبע 2, שעה שלא זו בלבד שהתייר השימוש באופנוו
13 12 בנחל, ביגוד להוראות הדין, אלא, שכי העולה מעוזתו, הוא לא השכיל לבירר האם הנتبע 1 בר
14 13 ניסיון בהשיט אופנוו-ים, אם לאו ואף נמנע מליתן לאחרון הזרירות, הוראות או אזהרות בנוגע
15 14 להגבלות השימוש באופנוו, עבר להתרת השימוש בו, הגם שהיתה זו הפעם הראשונה בה נטו
16 15 השניים לשיטת מסוימת לטענתו (ראה עדות הנتبע 2 בעמוד 44 לפרוטוקול בשורות 1-1 ו-
17 16 31-32 ועמוד 46 לפרוטוקול בשורות 5-2 וכן עדות הנتبע 1 בעמוד 42 לפרוטוקול בשורות 10-9).
18

19 57. בכלל זה, אף נمنع הנتبע 2 מלהזיר את הנتبע 1 שלא להשיט את האופנוו שמאלה לכיוון מעלה
20 20 הנחל, הגם שלשליטהו, ידע, כי חל איסור לעשות כן (עמוד 43 לפרוטוקול בשורות 29-25). הנتبע 2
21 21 הסביר מחדלו כאמור בכך ש- "הוא (הנتبע 1) יודע שאסור לשוט בנחלים ואגמים". (עמוד 44
22 22 פרוטוקול בשורות 44-11).
23

24 58. בהינתן העובzie, כי התאונה אירעה במעלה הנחל (ראה עדות הנتبע 1 בעמוד 36 לפרוטוקול
25 25 בשורות 14-16 כמו גם הודיעתו במשפטה – סמן ת/6 והתציג'א) ובשים לב לעדות הנتبע 1, לפיה
26 26 סבר,ձאורה, שהשתת蒿פנוו שמאלה לכיוון מעלה הנחל מותרת היא (עמוד 35 לפרוטוקול
27 27 בשורות 31-32), יתכן, כי אילו היה הנتبע 2 מזהיר את הנتبע 1 בעניין זה, התאונה הייתה נמנעת.
28 28 הנتبע 2 לא עשה כן, ומכאן שאף בכך הפר את חובת הזרירות כלפי התובע.
29

30

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 37821-03 א.מ. ו Ach' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1 59. לא מצאתי ממש בטענת הנאשם 2, לפיה לא ידע, כי שיטת אופנומיים אסור במקום, נכון המציג
2 שנוצר, לשיטתו, Cainilo המקומות מותר בשיטת (ראה סעיפים 3-2 לטיכומים מטעם הנציג 2). על-פי
3 הودעת הנציג 2 במשפטה, ידע האחرون, כי שיטת אופנומיים אסור בנחל. כך, על-פי הודעתו,
4 "הורזתי את האופנום בנחל הירקון... נאמר לי שיש אפשרות להוריד אופנום ים בנחל הירקון.
5 ידוע לי שאסור לשות עם אופנום ים בירקון" (ההדגשה אינה במקום) (שורה 2 ושורות 15-17
6 להודעתה הנציג 2 במשפטה סומן ת/7).

7 60. תימוכין נוסף לכך שהנתציג 2 ידע, כי שיטת אופנומיים אסור במקום, ניתן למצוא בעדותו,
8 המפורטת שלහן:
9

10 " ש. ידעת שכתב ברישון האופנום ים שאסור לשוט באגמים ובנהרות
11 בישראל?"

12 ת. כן. למעט הפינרת"
13 (עמוץ 42 לפנותוקול בשורות 21-22).

14 וכן -

15 "ש. אתה בעצם ידעת שמותר לשוט רק לכיוון הים?

16 ת. אסור לשוט בנחלים ואגמים.

17 ש. ידעת שם יוצאים צריך לצאת לים?

18 ת. כשאני יורץ למעללה אני יורץ עם הפנים קדימה ועשוי רורס לכיוון
19 הים, האופנום לכיוון הים. אני יודע שהאופנום צריך לנטרע לכיוון הים"

20

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ו Ach' נ' מנصور ו Ach'

תיק חיצוני:

1 (עמ"ד 43 ל פרוטוקול בשורות 29-25).

2 ובהמשך -

3 "ש. כשהם רואו לכך שאפשר בירקון להיכנס עם האופנו עז ?

4 ת. לא אמרו לי"

5 (עמ"ד 46 ל פרוטוקול בשורות 13-12).

6 ולבסוף -

7 "ש. אתה אומר בהודעה למשטרה שידו עז ש אסור לשוט עם אופנו ים
8 בירקון .

9 ת. נכון, בירקון זה נחל.

10 ש. אתה גם יודע ש ברישו של האופנו הדבר הזה כתוב שאסור לשוט
11 בנחלים .

12 ת. כן, בטח .

13 ש. אתה גם אומר בשורה 4 בהודעה שהורדת את האופנו לנחל, אז כל
14 מה שאתה מנסה להגיד זה שאתה יודע שאין שאסור לשוט בנחל, הורדת את
15 האופנו לנחל אבל מבחינתי אם פוניט ימינה לומר היה זה בסדר כי
16 כולם עושים את זה ?

17 ת. כן. זה מה שעושים שם .

18 (עמ"ד 48 ל פרוטוקול בשורות 28-21).

19 61. הנה כי כן, מעוזות הנקבע 2 בעצמו עולה, כי הוריד את האופנו בנחל, הגם שידע היטב, כי חשיבות
20 אסור בנחל, אולי עושים כן, לשיטתו, מכיוון שכך עשו "כולט". בכך כמובן, אין כדי לפטור את
21 הנקבע 2 מחויבת זהירות המוטלת עליו .
22
23

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1 62. כך או כך, אף אם חמשתנה הייתה אחרת בסוגיה זו, לא היה בכך כדי לסייע בידי הנאשם 2, שעה
2 שאני סבורה, כי ככל הפתוח, יהיה עליו לדעת, שמדובר הורדת האופנוו לנחל אין מוסדר ומכאן
3 כי חשיט במקומות אסור. מעוזת הנאשם 2 בעצמו עולה, כי מקום הורדת מוסדר הוא מקום בו -
4 "משלמים, יש חניתה, הכל מסודר שם. יש מסלול מיוחד להורדת האופנוויםليس... עם שליפות"
5 [ההזגהה אינה במקור] (עמוד 48 לפרטוקול בשורות 19-8).

6 63. לעומת זאת, כפי העולה מעוזתו, מקום הורדת האופנוו בנדוו אין מוגדר, נטול שליפות והוא אין
7 זוכר כי נסקרה לו קבלה בגין התשלום ששילם, לכארהה, עבור הורדת האופנוו אל הנחל (עדות
8 הנאשם 2 בעמוד 46 לפרטוקול בשורות 27-29 וראה גם עדות הנאשם 1 בעמוד 39 לפרטוקול
9 בשורות 2-1, לפיה הנאשם 2 לא קיבל קבלה). מכאן, שהיה עליו לדעת ולכל הפתוח לחשוד בכך,
10 שאין מדובר במקומות הורדת מוסדר וכי מלאה המקום אסור בשיטת אופנוויים.

12 64. מכאן, שעה שהנתבע 2 חפר חותמת זהירות המוטלת עליו, ובטעיה של הפרה זו נגרמה התאונה,
13 מתקיים יסודות עולת הרשות ולא נותר אלא לקבוע, כי הנאשם 2 חב אף תוא בזוויקן כלפי
14 התובע.

16 **הפרת חובה חוקית**
17 65. כאמור, התובע טוען, כי הנאשם 2 חפר החותמת החוקיות המועגות בתקנות 106-105 לתקנות
18 הנמלים ובסעיף 36 לחוק הספנות. וזאת מסקנתי דלעיל, לפיה הנאשם 2 חב בזוויקן כלפי התובע
19 מכוח עולת הרשות, מלאה מתייתרת ההכרעה האמורה.

22 66. oczywiście, כי באשר לטענה בדבר הפרת החובה הקבועה בתקנות 106-105 לתקנות הנמלים, אכן, כפי
23 שטען הנאשם 2, התובע לא העלה בכתב תביעתו טענה זו ולפיכך, אין להישמע לטענה לה ודינה
24 להיזמות.

26 67. כמו כן, דין הטענה בדבר הפרת החובה המועגות בסעיף 36 לחוק הספנות, להיזמות אף היא,
27 באשר לא מצאתה בה כל רלוונטיות לעניינו.

הודעת צד שלישי בנגד שירביט

30 68. כמו הנאשם 1 גם הנאשם 2 שלח הודעה צד שלישי בנגד שירביט. כאמור, משאגעמי לכל מסקנה,
31 כי הפוילסה אינה מכלה את האירוע הנדון, דין הודעת צד שלישי בנגד שירביט להיזמות מאותם
32 חטיעמים.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

אחריות הנتابעות 6-3

1. 69. התובע טוען, כי מר מזרחי הפעיל "עסק" לא חוקי להורדות אופנויים לנחל; כי כל אחת
2. מהנתבעות 6-3 הייתה מודעת לפעולות העסק הלא חוקי כאמור, וכל הפתוח, לכך שמתבצעת
3. במקומות, ובפרט בסופי השבוע בעונות הקיץ, פעילות ענפה של הורדת אופנויים לנחל; כי על אף
4. זאת, אף אחת מחן לא הפעילה סמכוותית, טרם אירוע התאונה, על מנת למנוע הפעולות
5. העבריאניות האמורה ובל האופן בו התנהלו הדברים, נוצר מכך כאילו מדובר במקרה מסודרת
6. וחוקית. מכאן, טוען התובע, מחדליהם של הנتابעות גרמו בסופה של דבר לתאונה (ראה סעיפים
7. 21-22 לסבירומיס מטעם התובע).
8.
9.
10. להלן אדון באחריות כל אחת מהנתבעות 6-3, בנפרד.

אחריות העירייה [הנתבעת 3]

11. 71. מקום הורדת האופנוי מצוי בבעלודה ובתחום שיפוטה של העירייה. כאמור, כפי העולה מההאיות
12. שהונחו לפני, המקום הופעל על-ידי מר מזרחי, ללא רישיון עסק מאות העירייה, ובניגוד להוראות
13. הרין [ראה בעניין זה סעיף 11 להודעת צד שלישי של שחורה העירייה כנגד מר מזרחי המהווה הودאת
14. בעל דין וכן עדות מר מזרחי בפרוטוקול דין מיום 26.8.09, במסגרת הлик הוכחות בתביעה פינוי
15. אוורחת שמספרה 20891-03, אשר הוגשה נגדו וכנגד אחרים על-ידי העירייה – הוצג וסומן
16. ת/24].
17.
18.
19. 72. הורדת אופנויים אל הנחל נעשתה, דרך ירידת חולית מלאותית שייצר מר מזרחי, בסמוך
20. למתחם בו החזיק באזורי שפך הנחל, עד אשר פונה מהמקום (ראה עדות מנהל רשות הנחל בעמוד
21. 61 לפרוטוקול בשורה 25 – עמוד 62 לפרוטוקול בשורה 9).
22.
23. 73. כבר נפסק, כי חובת הזיהירות המשוגית של רשות מקומית כלפי נזקים אשר נפגעו במרקען
24. שם בחזקתה ושליטתה, נובעת, בין היתר, מכח שחזקת המקרקעין יוצרת זיקה וקשר,
25. שעיניים שליטה ופיקוח על המקרקעין, בין בעל השליטה לבין המקרקאים בו. מכאן שהרשות
26. אחראית לשלים וביטחונם של הוהלכים בשטחה והשווים במתכונם הציבוריים בשליטתה
27. ובפיקוחה. ואולם, חובת העירייה אינה נובעת אך מעצם העובדה מחזיקת המקרקעין אלא אף מכוח
28. דיני הרשות הכלליים המחייבים אותה למנוע סכנות צפויות העולמות לגרום לנו.
29.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 74. עוד נפסק בעניין זה, כי: "העירייה אינה יכולה להתנער מחובתה הציבורית למנוע גם סכנות
2 שמקורן בנסיבות פרטית, לרבות סכנות שהן תוצאה התנהגות רשלנית של גורמים פרטיים, ובלבך,
3 שההתנהגות הייתה צפוייה וניתן היה לנכות באמצעותם למונעה... ודוק, חובת הזהירות המושגית
4 בין המחזיק במרקען לבין מי שניזוק בעת שהותו במרקען, קיימת, בין השנק נגרם כתוצאה
5 מפגם במרקען עצמו, ובין שהוא תוצאה התנהגות רשלנית או עבירנית של צד שלישי, ובלבך
6 שההתנהגות זו צפוייה, וניתן היה לנכות באמצעותם למונעה...". [ראה פסק-הדין שניון אך לאחרונה
7 בת.א. (מחוזי-מרכז) 11-52594-09 פלונית נ' חברת גני יהושע בעמ' (פורסם במאגרים המשפטיים,
8 ניתן ביום 16.3.2006 וכן ע"א 1068/04 עיריית ירושלים נ' מימוני תק-על (4) 4084 (2006)].
9
- 10 75. סמכויות הפקוח וההסדרה של עירייה מעוגנות בפקודת העיריות [נוסח חדש] (להלן: "פקודת
11 העיריות") ובחוק רישיון עסקים, התשכ"ח – 1968 (להלן: "חוק רישיון עסקים"). כך, בין היתר,
12 פקודת העיריות מסמיכת אותה בסעיף 249(23) - "להסדיר את השיטות בנהרות בתחום תחום
13 העירייה ולפקח עליו ולהורות בדבר רישיון ורישום של שירות השיטות באוטם נהרות בלבד ..."
14 ובסעיף 249(29) - "לעשות بذلك כל, כל מעשה הזרוע לשם שמירה על תחום העירייה, בריאות
15 הציבור והבטיחו בו"; חוק רישיון עסקים מסמיך אותה בסעיף 14(א) - להוציא התראות ולהשיט
16 קנסות נגד מי שמנהל עסק ללא רישיון ובסעיף 20 - "לצורך בכתב על הפסקה ארעית של העיסוק
17 בעסק, אם בסיגרת החצרים ואם בכל דרך הנראית לו מתאימה בנסיבות העניין כדי להביא
18 לידי הפסקה של ממש בעיסוק".
19
- 20 76. כמו כן, חוק עזר לתל-אביב – יפו (הגנה על גגות הירקון והסדרת השיטות בירקון), התש"ס – 1979
21 (להלן: "חוק חערוי"), אשר נחקק על ידי העירייה עצמה, המסדרת השיטות סיירות בנחל הירקון,
22 והקובע בסעיף 10, כי: "לא ישיט אדם סיטה בירקון... אופן שיש בו מושם סכנה, מכשול, מטרץ
23 או הפרעה לשירות הנמצאות בירקון או לשיטוון בירקון", ובסעיף 11(א), כי: "לא יבנה
24 אוטם בתחום הירקון או על גדרתו, גשר, מזח, קבוע או ארעוי, אלא אם יש בידו היתר חוק", מסמיכ
25 את העירייה להיכנס בכל זמן סביר לכל נכס, כדי לברר אם ממלאים אחר הוראות חוק עזר זה
26 או כדי לבצע כל פעולה שהעירייה רשאית לבצע" (סעיף 17א לחוק העזר).
27
- 28 77. הלכה פטוקה היא, כי: "הסמכות הסטטוטורית ועל אחת כמה וכמה החובה הסטטוטורית,
29 מהות אינדיקטיבית משמעותית לעניין סטנדרט ההתנהלות של רשות סבירה ומילא יש בהן כדי
30 להזכיר על גיבוש חובת הזהירות מתוך הנחת מוצא, כי בעל הסמכות יכול וצריך לצפות כי
31 התרשלות מצו בקיים חובותיו הסטטוטוריות תגרום נזק" [ראה ע"א 3139/01 עיריית חיפה
32 ואח' נ' מנורה חברה לביטוח ואח' (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 25.5.06)].
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03 37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 78. כאמור, מושחתה על העירייה, בין יתר חובותיה, החובה החוקית לפפקח ולפעול להטזרת השטת
2 סירות בנהל, היה עלייה לצפות, כי תושביה עלילים להיזק באם לא תקיים חובתה האמורה,
3 ומכאן שכראשות מקומית וכאחריות על המקרקעין כמה לעירייה חובת זהירות מושגת לmenoע
4 פגיעה בציור המבקרים בנחל. העירייה אף לא חולקת בסicומיה על חובת זהירות המושגת
5 חמוןחת לפתחה.
- 6 79. בכך כמובן אין ידי לקבוע שהעירייה חבה בחובות זהירות כלפי התובע ועל בית-המשפט להוסיף
7 ולבתו קיומה של חובות זהירות קונקרטיות, קרי האם היא על העירייה, בנסיבות המיחוזות של
8 חמקחה, לצפות את הסיכון בו הוועד התובע.
- 9 80. לאחר שימושי עדויות הצדדים ועיינתי בכתב-ידי הודיעם, הגעתו לכל מסקנה, כי אכן
10 היה על העירייה, בנסיבות העניין הנדון, לצפות את הסיכון בו הוועד התובע. ואפרט.
11 81. מכלול הראיות שהונחו לפני עלה, כי כניסה אופנואידיים לנחל בסוף השבוע בעונות הקיץ לא
12 הייתה מקרה יוצא דופן פגמי, כי אם בנסיבות תופעה חוזרת ונשנית, אשר יש ליתן עליה את
13 הדעת. כפי העולה מעודותיו של מר פנתס סטולסקי, אשר בנסיבות הרלוונטיים לתביעה שמש
14 למפקד השיטור הימי (להלן: "מפקדי השיטור הימי"): "המקום הזה שרצ אופנואיים בטופ'"ש"
15 (עמ"ד 115 לפרטוקול בשורה 28).
16 82. עוד העיד מפקד השיטור הימי, כי נעשתה על-ידי פניה לעירייה ת"א על מנת "לטגורר את המקום
17 הזה. פניה למנכ"ל העירייה. אני דיברתי אישיות עם מנכ"ל העירייה... העירייה אמרה כן, אנחנו
18 מטפלים..." (עמ"ד 106 לפרטוקול בשורות 26-24).
19 83. לא תacen מחלוקת על כך, שזמן רב עבר לתאונה הנדון, ידועה העירייה או שהיה עליה לדעת
20 אוזות הפעלת העסק הלא חוקי להזדמנות אופנואידיים לנחל, לכל הפחות, אוזות כניסה אופנואידיים
21 לנחל, בפרט בסוף השבוע בעונות הקיץ (ראה סעיף 11 להזדמנות צד שלישי של שחזור העירייה עצמה
22 כנגד מר מזרחי).
23 84. כפי העולה מעודות מנהל רשות הנחל, רשות התרבות בפני גורמים שונים, ביניהם העירייה, הון
24 בכתב וחוץ בעל-פה, אוזות הפעלת העסק הלא חוקי וככניסה אופנואידיים לנחל (ראה למשל עמ"ד 62
25 לפרטוקול בשורות 27-18). זאת גם עולה ממתכבים מטעם רשות הנחל מהשנים 2003-2005,
26 המופיעים, בין היתר, לעירייה ומתריעים בפניה אוזות התופעה המסוכנת של שיט אופנואידיים
27 בנחל, העשויה לגרום לפגיעה בחיה אדם (חתק המכתיים צורף כנספחים א-יי"א לצחיר העודות
28 הראשית מטעם רשות הנחל).
29 35

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1 85. כך לדוגמה, במכتب מיום 12.2.06, כשלוש שנים עבר לתאונה, אשר מוען למפקד השיטור הימי
2 ואשר העתק הימנו נשלח גם למנכ"ל העירייה וכותרטו: "הנדון: סכנה בירקון – אופנואי ים
3 משטולילים", נרשם כי:

4 "לאחרונה התקבלו תלונות על אופנואי ים שימושתולים בתוך נחל הירקון.
5 דוחות לי שאופנואי ים שטים במהירות גובהה 50-40 קמ"ש והם מגיעים
6 אפילו עד לשבע טחנות, מרחק של 4 ק"מ מהשפך לים.

7 כמו כן, נמסר לי כי המספרים של האופנואים מכוסים כך שלא ניתן
8 לרשום אותם.

9 לגבי מועדים, נמסר שהבעיה היא בעיקר בשבתו, אולם עם התקרב
10 האביב והקיץ, צפוי שההעילות לא תוגבל דווקא לשבותות.

11 אבקש את עוזרתך בכל דרך אפשרית לעצירת הפעולות, שמסכנת את
12 השיטים בנחל בסירות מסוגים שונים".

13 (העתק המכתב צורף לנספח כי לתחair עדות ראשית מטעם רשות הנחל).

14 86. וראה גם, מכתב מיום 23.9.07, השנה וחצי עבר לתאונה, שמוען למנהל אגף הנכסים בעירייה,
15 אשר כותרטו: "יגזת הירקון בתחום ששליטה ראובן מזורוי", נרשם, כי:

16 "נשאלתי לגבי ההשלכות של המגרש של ראובן מזור希 על זיהום הנחל
17 וגודתיו ולפנ התاريخות....

18 19 מר מזור希 עשה בגדה כבשלו בכך שהוא שופך במקומות אדמה, שבסתופו
20 של דבר נסחפת לנחל וגורמת לנזק. בנוסף, לאחרונה נמסר לנו כי המקומות
21 משמש להזרת אופנואי ים לירקון, ובוואדי ידווע לך כי השטת אופנואי ים
22 בירקון אסורה.....

23 אני פונה אליך בבקשת כי תפעיל את מלא הסמכויות שניתנו לעירייה כדי
24 שנוכל לטפל בגדה כנדרש"

25 (העתק המכתב צורף לנספח כי לתחair עדות ראשית מטעם רשות הנחל).

26 87. מכאן, שוכנעתי, כי דבר הפעלת העתק הלא חוקי להזרת אופנואי ים לנחל, ולמצער, דבר כניסה
27 אופנואי ים לנחל, בפרט בסוף השבוע בעונות הקיץ, הובא לידיעת העירייה זמן רב עבר לתאונה
28 הנדרונה ומילא היה עליה לצפות את הסיכון בו הוועמד התובע ולפעול למניעת הסיכון האמור.
29

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 88. חרף האמור והסבירו הטענו בפועלות לא חוקית זו של מר מזרחי, העירייה לא הצבעה, ولو על
2 פעולה אחת אשר ננקטה על-יזה לטובת ביתחון ושלוט ציבור חותרי הקיאקים ומשיטי הסירות
3 למיניהם בנחל, בסופי השבוע בעונת הקיץ בכלל וביום התאונה בפרט, זולת נקיטת הליכים
4 משפטיים נגד מר מזרחי, אשר לא נועד לשימרה על ביטחון המשיטים או המבקרים בנחל.
5
6 89. כך, מעודותו של עוזי ניב ארץ, העד היחיד מטעם העירייה, אשר במודיעין הרלוונטיים לתביעה
7 שימוש כעוזי שכיר במשרד עוזי פרטி, שייצג את העירייה (להלן: "עווזי ארדי") עולה, כי זולת
8 תביעה אזרחית לפינויו של מר מזרחי אשר הוגשה בשנת 2003 מטעם העירייה, מאז ועד לפינויו מר
9 מזרחי מהמקום בשנת 2011, לא נקטו על-ידי משרד המציג כל הליכים משפטיים למניעת
10 פעילות הורדות אופנויים במקום והעירייה אף לא בקשה נקיטת הליכים כאמור. יתרה מכך,
11 מעודתו עולה, כי דבר הפעולות האמורה אף לא הובא לידיוטו (עמ"ד 32 לפרטוקול בשורות 7-16
12 ו-26).
13
14 ראה בעניין זה, גם כתבי בי-ה דין, אשר צורפו לתחזיר העדות הראשית מטעם העירייה ולפיהם,
15 ההליכים שננקטו נגד מר מזרחי, אינם אלא ככלא אשר נועד לפינויו מהמקום; הリスト מבנים
16 שנבנו על-יוו שלא כדין; סילוק גדר ושימירה על פניה הקרע (העתק כתבי בי-ה דין צורף כנספח)
17 לתחזיר העדות הראשית מטעם העירייה), במובן מהליכים לסגירת העסק ללא חוקי
18 שהפעיל במקום, היליכים אשר כאמור לא נקטו על-יזה. זאת הגם, שחוק רישוי עסקים מעמיד
19 לרשותה כלים מנהליים להפסקת עסק לא חוקי ולרבות סיגרת חצרים של העסק.
20
21 90. יוצא אפוא, כי על אף הסמכויות שהוענקו לה בפקודת העיריות ובחוק העור, כמפורט מעלה,
22 העירייה לא נקטה בכלל פעולה אשר יש בה כדי למגר התופעה של כנישת אופנויים-ים לנחל בכלל
23 ובסופי השבוע בעונת הקיץ, בפרט. העירייה לא הציבה פקחים במקום; לא הציבה מתחסומים;
24 לא הציבה שלטים או תמרורים האוסרים כניסה ושייט אופנויים בנחל וכדומה.
25
26 91. בהקשר זה יאמר, כי סבורה אני שאמצעים אלו פשוטים הם, עלותם סבירה ואיים דורשים מאמץ
27 חריג ובלתי סביר [ראה בהקשר זה הזרישה לנקיית "אמצעים סבירים" בע"א 145/80 שלעיל];
28 4025/91 צבי ני קרול (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 12.12.96) ורע"א 1408/13 תקופה
29 ניסן ני ביה"ח המஸלתי ע"ש זיו צפת ואח' (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 19.6.13)].
30
31 92. מכל האמור לעיל, שוכנעתי, כי העירייה הפרה חובת חוזירות המוטלת עליה כלפי התובע.
32

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנסור ואח'

תיק חיפוני:

1 93. יובחר בעניין זה, כי אומנם, מדות מנהל רשות נחל עולה, כי בשנת 2004 הציבה העירייה שלט
2 האוסר כניסה אופנויים לנחל. עם זאת, השלט הוכח מצד המערבי של הנחל והוא פונה לכיוון
3 הים, כך שלא ניתן היה לראותו ממקום הורדת האופנוי, וכל מטרתו הייתה למנוע כניסה אופנוי-
4ים מכיוון הים אל הנחל- הוא ותו לא (עמ"ד 73 ל פרוטוקול בשורות 28-10).

5 94. באשר לחבר הטיבתי, נמצא כי העירייה התרשה בפיקוח ובאי נקיטת אמצעים לשימירה על
6 ביטחון ציבור המשיטים והמבקרים בנחל שבתנות שיפוטה. על אף שידעה דבר הפעלת עסק
7 הלא חוקי להורד אופנויים, לא הפעילה סמכויות פיקוח ואכיפה שהוקנו לה בדין לשם מניעת
8 סכנות לשלוט הציבורי. יש טעם רב לטבורה, כי אילו הייתה פעולה הכללים העומדים לרשותה, כי
9 אז ניתן היה לעמוד על הסכנות השונות הטമונות בפעולות מעין זו ולמנען. בנסיבות אלה, מתקיים
10 הקשר הטיסטי הנדרש בין החרשות לקרות הנזק.
11

12 95. אין להישמע לטענה, Caino לא הוכת, שבנקיטת האמצעים הנטענים היה בהכרח כדי למנוע את
13 קרות הנזק (ראה סעיפים 2-1 לסייעים מטעם העירייה). החרשות העירייה עצמה היא שמנעה
14 מן התובע את התשתיות היראיות לה הוא נזק באשר למצב הדברים היפותטי אילו הייתה
15 העירייה נוהגת כשרה. בנסיבות אלו, נקבע בעבר, כי על הרשות הנטול להראות, כי אילו הייתה
16 מקיימת חובה תחיה דין, לא תהיה בכך להויל לנפגע (ע"א 1068/05 שלאל). נטול זה לא עמדה
17 העירייה ומכאן, כי התקיים הקשר הטיסטי הנדרש בין החרשות לנזק.
18

19 96. בנסיבות אלו, אני קובעת, כי העירייה חבה בגין רשלנות זו בפיזי התובע על נזקי כתוצאה
20 מגיעת האופנוי. העירייה שלחה הודעה צד שלישי כנגד יתר הנتابעים וכגンド מר מורי.
21

הודעת צד שלישי כנגד יתר הנتابעים

22 97. דין החודעותצד שלישי שליחת היראייה כנגד יתר הנتابעים להיזהות באשר אחריות העירייה,
23 כמפורט לעלה בחרכבה, כמה נוכח הפרת חובת הזהירות המוטלת עליה מכוח דינים החקים עליה.
24 העובדה, כי הנזק נגרם לא רק בשל מחדליה, כי אם גם בשל מחדלים של גורמים אחרים, אינה
25 מעלה ואינה מוריידה בעניין זה וביחמ"ש הטיל את האחריות בהתאם לחלוקת שמצו לכאן כאמור
26 בהמשך.
27

הודעת צד שלישי כנגד מר מורי

28 98. העירייה הוסיפה ושלחה הודעה צד שלישי כנגד מר מורי. כאמור, מר מורי הגיש כתב הגנה
29 וסייעים בכתב מטעמו, ברם לא טרח להציג תצהיר עדות ראשית ממילא לא התייצב לדינום
30 ולא נחקר. דין החודעה כנגד מר מורי לחתibel מאותם הטעמים והניסיונות בחודעת צד גי'
31 שהגיש הנtabע 1 כנגד מר מורי.
32

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-12-37821-03 נ.מ. ואות' נ' מנטור ואות'

תיק חיצוני:

אחריות רשות הנחל [הנתבעת 4]

99. רשות הנחל הוקמה מכוח חוק רשותות נחלים ומעיינות, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק רשותות
2 נחלים") וכן מכוח צו רשות נחל היירקון, התשנ"ח-1988 (להלן: "צו הרשותות").
3

100. סעיף 3(א) לחוק רשותות נחלים קובע, כי תפקידה של רשות הנחל הוא לתכנן ולבצע, בין היתר,
4 הסדרת ורכישת השימוש בנחל; סעיף 3(1) לצו הרשות קובע, כי תחומה של רשות הנחל הוא אפיק
5 נחל היירקון וגdotיו שבתחום 20 מטרים מקצת דופן האפיק בכל צד וסעיף 5(3) לצו מעניק לרשות
6 הנחל חסמכות הדורשה לה לשט ביצוע תפקידה, ובכלל זה, סמכות של רשות מקומית, בענייני
7 תברואה וסילוק מפגעים, כמפורט בפקודת עיריות ובפקודת המועצות המקומיות.
8

101. נוסף על הסמכות האמורה, חוקaur לרשות נחל היירקון (שמירה על היירקון וגdotיו), התשנ"ד –
11 1994 (להלן: "חוק העזר לרשות הנחל"), האוסר פגעה בנחל ובגdotיו, לרבות שינוי צורתן של
12 גdotות היירקון בדרך כלשהי או תונחת או בניית דבר בתוך הנחל, מסמיך את רשות הנחל בסעיף 5(א)
13 לדריש מאדם העובר על האיסור האמור, כי יתකן את הנזק שגרם או יסלק את המכשול שיצר וכן
14 מסמיכה בסעיף 8, להיכנס לכל מקום שבתחומה, לצורך ביצוע תפקידה לפי חוק זה.
15

102. כאמור, בחובות הstattוטוריות יש ממש אינדיקציה לעניין סטנדרט החתנהלות של רשות סבירות
16 ומילא יש בחן כדי לגשת חוות זהירות. משוחטלה על רשות הנחל חוות החוקית לפועל
17 לחסדרת דרכי השימוש בנחל, כמו גם למגוון פגעה בנחל ובגdotיו, היה אליה לצפות, כי המבקרים
18 בנחל עלולים להינתק בכך לא תקיים חוותה האמורה, ומכאן שקמה לרשות הנחל חוות
19 והירות מושגית לפני המבקרים בנחל.
20

103. לא מצאתו ממש בטענת רשות הנחל, כאילו סמכוותיה ותפקידה כאמור אינם אלא בהיבט
21 האקולוגי-סביבתי של הנחל בלבד, במובן מניעול הנחל ותחזוקתו השוטפת, ולפיכך, כי אין
22 להטיל עליהם כל חוות זהירות כלפי ציבור המבקרים בנחל (ראה, למשל, סעיפים 55-1 לסיומים
23 מטעם רשות הנחל). טענה זו אינה הולמת טעונה אחרת של רשות הנחל, לפיה "לאור תפקידה של
24 רשות הנחל בהסדרת זרכי השימוש בנחל והכשרתו, והסבירות הקיימות לרשות הנחל תחויב
25 בפיizio לצד ג' עקב שימוש של אחרים בכלי שייט מוגע...". (ראה סעיף 12 לכתב התשובה מטעם
26 רשות הנחל לכתב ה特朗גה מטעם כללו).
27

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- ראאה בקשר זה גם טענות רשות הנחל, כפי שהן עלות מסיקומית, לפיהן, בין היתר, "חברת הביטוח ביקש בבקשתו במילויו וקיבלה, פירוט של עסקה של רשות נחל הירקון, פירוט שהבהיר שעסקה הוא סבב נחל הירקון, נחל שיש בו גם כלי שיט מנועים... אין לנו סיבה שלא לבטח דוקא נזק מכלי שיט מנועי, שיש סבירות שיגרם" (סעיפים 133 ו- 140 לסתיקומים מטעם רשות הנחל).
104. כך גם הטענה האמורה ולפיה, סמכיות ותפקידו של רשות הנחל מתמצאים בפני האקולוגי-סביבתי של הנחל בלבד, סותרת דברים אשר נרשמו מפיו של מר ראובן לסטור, יוועצה המשפטיא של רשות הנחל (להלן: "היוועץ המשפטי של רשות הנחל") בפרוטוקול ישיבת הנהלת העירייה מיום 7.9.08, ולפיהם "הרשאות תתבע על כל מקרה בנחל וזוז אלה של ביטוח ולא של ניהול. בעניין ניהול אנו אמרורים לנחל את הנחל וסביבתו בתחום תחום השיפוט שלו כמו רשות מקומית. לפי החוק יש לנו סמכיות שמחליפות את הרשותות המקומיות החברות ברשות בתחום תחום השיפוט שלו. בפועל במשך שנים אנו עוסקים בשיקום ולא בניהול...". טענה רשות הנחל כאמור אף סותרת הדברים שנרשמו מפיו של מנהל רשות הנחל, ולפיהם: "בBOR שחשש הוא מכ' שימושו יגע ובוואי יש חשש גם לגבי החשיפה של רשות הנחל" (העתק הפרוטוקול שמספרו 129 סומן ת/28).
105. בנוסף לפני, אישר מנהל רשות הנחל, כי בישיבת הנהלה כאמור הדגיש היוועץ המשפטי של רשות הנחל, כי סמכיות רשות הנחל אין מצומצמות לפני השיקומי בלבד, כי אם גם לפני ניהול, וכי שחייב לפני, כי "חפרוטוקול לא משקר" (עמוד 57 לפרוטוקול בשורות 18-4).
106. יתרה מכך, טענת רשות הנחל כאמור אינה דרך בכפיפה אחת אף עם העובדה, כי בפועל, נקטה הרשות בפעולות שונות, אף אם לא ברמה הנדרשת, למניעת כניסה אופנומיים לנחל, ובכל זה, כמפורט לעלה, פניה בכתב, ובבעל-פה, לגורמים שונים, תוך שימוש דגש, בין היתר, על הסכינה בה נתוניים מושטי קיאקים וסירות למיניהם בעיטה של הפעולות הללו חוקית של הורדת אופנומיים לנחל (ראה עדות מנהל רשות הנחל בעמוד 62 לפרוטוקול בשורות 27-18 וכן העתק המכתבים אשר צורפו כנספחים אי-יייא לתצהיר העדות הראשית מטעם רשות הנחל); הציבה פקח, אשר הוועץ לשטרה אודות כניסה אופנומיים לנחל מכיוון הים (עדות מנהל רשות הנחל בעמוד 71 לפרוטוקול בשורה 16 – עמוד 73 לפרוטוקול בשורה 7) ופעלה להציג שלט בצד המערבי לכיוון הים, האוסר על כניסה אופנומיים לנחל (עמוד 73 לפרוטוקול בשורות 10-28).
107. מכאן, מצאתי שלא קיבל הטענה, לפיה סמכיותה ותפקידיה של רשות הנחל מתמצאים אך בפני האקולוגי-סביבתי של הנחל, ובכל מקרה, אף בהנחה שמסקנתה הייתה שונה, לא היה בכך כדי להביא לתוצאה שונה, באשר סבורה אני, כפי שיפורט מטה בהרחבה, כי רשות לא מילאה חובהה בהיבט האקולוגי-סביבתי האמור.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנסור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 107. בהינתן המסקנה האמורה ולפיה, כמה לרשות הנחל חובות זהירות מושגית כלפי ציבור המבקרים
2 בנחל, על בית-המשפט להוסיף ולהידרש לשאלת האם היה על רשות הנחל, בנסיבות המקרה
3 הנדון, לצפות את הסיכון בו הועמד התובע. מצאיי להשיב על שאלה זו בחובב. ואפרט.
- 4 108. כאמור מעלה, מודעות מהלך רשות הנחל, כמו גם ממחכתיים שצורפו לתחזיר העדות הראשית
5 מטעם האחראינה, עולה, כי זמן רב עבר לתאונה הנדון, וכל המאורher משנת 2007, כשלוש שנים
6 עבר לתאונה, ידעה רשות הנחל אוזות התופעה החוזרת ונשנית של כניסה אופנומיים לנחל,
7 בעיטה של הפעלת העתק הלא חוקי, ובפרט בטופי השבעה בעונות הקיץ (ראה עדות מנהל רשות
8 הנחל בעמוד 61 לפרטוקול בשורות 15-7 ובעמוד 62 לפרטוקול בשורות 18-27 והעתק המכתבים
9 אשר צורפו כניסהים אי-יעיל לתחזיר העדות הראשית מטעם רשות הנחל).
- 10 109. מכאן, שהייה עלייה לצפות את הסיכון בו הועמד התובע, ולפועל למניעת הטיכון האמור. לא
11 שוכנעתי, כי רשות הנחל נקטה באמצעות סבירים למניעת התופעה האמורה.
- 12 110. רשות הנחל נמנעה מלחיציב פקח בגזוז הרלוונטי, ولو בסופו השבעה בעונות הקיץ, על מנת למנוע
13 כניסה אופנומיים מהשיטה הסטANDARD למתחם בו החזיק מר מזרחי באזורי שפך הנחל. אומנם, מודעות
14 מנהל רשות הנחל עולה, כי הרשות החזיבה פקח מטעמה בגודה המערבית-הגדית לשיטת האמור
15 (עדות מנהל רשות הנחל בעמוד 71 לפרטוקול בשורה 16 – עמוד 73 לפרטוקול בשורה 7). עם
16 זאת, האخرון אישר בעוזתו, כי פעילות תפקח לא הייתה מניעתית, כי אם אך לצורך דיווח
17 לגורמים הרלוונטיים, בדיעד, לאחר כניסה אופנומיים לנחל (עמוד 73 לפרטוקול בשורות 2-
18 7).
- 19 111. כך גם, נמנעה הרשות מלחיציב בעצםו של המתריע אוזות האיסור בהורדת אופנומיים אל הנחל,
20 ולמצער, נמנעה מלפעול להצבת שלט כאמור, הגם שעשתה כן בשנת 2003, בוגע להצבת שלט בצד
21 המערבי של הנחל (עמוד 73 לפרטוקול בשורות 28-10). שם רשות הנחל מצאה לפעול להצבת
22 שלט בגודה הגדית, כך היה עליה לעשות אף בגודה הרלוונטי. לא מצאיי ממש בעדות מנהל רשות
23 הנחל, לפיה לא היה מקום להציג שלט בנסיבות העניין, שעה שמילא לא היה בכך כדי למנוע
24 התופעה האמורה (עמוד 75 לפרטוקול בשורה 9 – עמוד 76 לפרטוקול בשורה 14) [ראה בהקשר
25 זה ע"א 1068/05 שלעיל].
- 26 112. נוסף על כך, הרשות לא חסמה את הירידה לנחל, בכל דרך הנראית לה בנסיבות העניין, שהרי
27 הייתה ערוה לסכנה הטמונה בכך ואף בחגיגותה התריעה על כך, בעוד שלאחר התאונה, נחסמה
28 הירידה באמצעות מסלעה (ראה בעניין זה תמונה אשר סומנה צד ג/1 וכן מתומות אשר צורפו
29 לתחזיר עדות ראשית משליט מטעם התובע ואשר סומנו ת/22).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 אומנם, בעניין זה העיד מנהל רשות הנחל, כי הקמת המסלעה נועדה אך לייצב את הנחל (עמוד
2 9 לפROTOKOL בשורות 22-1). אולם, כפי העולה מעודותנו, כיום, תופעת כניסה אופנומיים לנחל
3 מהשיטה הסמוך למתחם בו החזיק מר מזרחי, אינה קיימת עוד, שעה ש- "יש חשימות, אין
4 אפשרות להגיע" (עמוד 83 לפROTOKOL בשורת 8-7) וכן מר מזרחי פונה מהמקום.
- 5 מקום בו קבועה, כי חובות רשות הנחל אין מוגבלות אף בפני האקולוגי-סביבתי, מAMILA אני
6 סבורה, כי היה על הרשות לחקים מסלעה או אמצעי מעין זה, עבור לתאונה, כדי למנוע חדירת
7 אופנומיים לנחל. הזרבים נאמרים ביתר שאת, שעה שכאמור, בפועל, כפי העולה מעודות מנהל
8 הרשות, בחסימת הירידה לנחל נמנעה חדירת אופנומיים.
- 9 113. מכל מקום, אף בטענה, לפחות סמכיות ותפקידו רשות הנחל מוגבלים בלבד, אין
10 כדי לסייע בידי רשות הנחל, שעה שמצותי, כי הרשות לא עשתה די בהיבט זה, ובכלל זה לא פעלה
11 למניעת פגיעה בנחל וגdotiy, לרבות למניעת שיינוי צורת גdotot הירקון. רשות הנחל הייתה מודעת,
12 עוד בטרם התאונה, לעובדה, כי מר מזרחי שפך אדמה בגדר הנחל, תוך יצירת ירידת חולית
13 מלאכותית לכלי רכב ואופנומיים, בשטח הסמוך למתחם בו החזיק, באופן אשר יש בו כדי לגרום
14 לנזק אקולוגי לנחל. זאת, כפי שנרשם על-ידה בכתב מחודש ספטמבר 2007, כי : "מר מזרחי
15 עשה בוגה כבשלו בכך שהוא שפך במקום אדמה, שבוטפו של דבר נסחפת לנחל וגורמת לנזק"
16 (ראה עדות מנהל רשות הנחל בעמוד 61 לפROTOKOL בשורה 25 – עמוד 62 לפROTOKOL בשורה 17
17 והעתק המכתב צורף לנפתח זו לतצהיר העדות הראשית מטעם רשות הנחל).
18
- 19 זאת ועוד, הגם שבודותנו, אישר מנהל רשות הנחל, כי חוק העוזר לרשות הנחל מסמיך את
20 הרשות לנקט בפעולות שונות נגד מי שעובר על האיסורים הקבועים בו (עמוד 61 לפROTOKOL
21 בשורות 28-16 ועמוד 62 לפROTOKOL בשורת 17-1), האחזונה לא פעילה סמכותית בהתאם
22 לחוק זה ולא דרשה השבת המצב לקדומו.
- 23 114. כך חם פני הדברים אף בנוגע לטענת רשות הנחל, כי די בחתרעתה בכתב ובעל-פה בפני הגרמים
24 המוסכמים כדי לקבוע, כי יצאה ידי חובתה (ראה סעיפים 1-55 לסתוקמים מטעם רשות הנחל).
25 אף בהנחה שתיתי קיבלת טענה זו, לא יהיה בכך כדי לפטור את רשות הנחל מתחייב בזוקין, שעה
26 שמדוברות שהונחו לפניי, עולה, כי אף טוביה זו לא מולאה על-ידה ברמה הנדרשת. פנייתה
27 האתורונה בכתב בנוגע לפעולות הללו חוקית של הזרdot אופנומיים לנחל, נשתה בחודש ספטמבר
28 2007, כשת וחצי עבר לתאונה (העתק המכתב צורף לנפתח זו לתצהיר העדות הראשית מטעם
29 רשות הנחל).
- 30

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

בקשר זה, אישר מנהל רשות הנחל בעדותו, כי בנסיבות העניין, לא היה ذי בהוצאה מכתב אחד משך שנה וחצי טרם התאונה, וכפי עדותו של הולן:

ש. **תסביכים** איתי שגט בעניין התתראת העובדה שלא הוצאה מכתב התתראת נסף מספטמבר 2007 ועד יוני 2009 שאז אירעה התאונה משך שנה וחצי, מלבד שגט בעניין חובת התתראת יכולת לעשויות יותר, נכו?

ת. במכבת أولי פנ. אבל זה שיפוט זהה הבנה לאחר מעשה.

(עמוד 66 לפרטוקול בשורות 4-1).

10. אומנם, רשות הנחל הוסיפה ופנתה, בעניין זה, בכתב אף אל השיטור הימי במחו"ז תל-אביב בחודש
11 אפריל 2008. עם זאת, פניותה האמורה שתקה בכל הנוגע לפעולות הלא חוקית של ח組織 אופנומי-
12 ים לנחל מהשיטה הסמוך למתחם בו החזיק מזרחי וכפי העלה מהמכבת - "אנו שמחים על הכוונה
13 לאכוף את החוק נגד אופנומי הים ונשמח לסייע ככל שנוכל". הא ותו לא (העתק המכבת סומן
14 ת/31).

15. לא זו בלבד אלא, שטענת רשות הנחל, לפיה פניה **בעל-פה** לגורמים המוסמכים, נטעה באופן
16 סתום וללא מפורט ומילא נותרה ללא כל תימוכין (עמוד 63 לפרטוקול בשורות 12-24). הרשות
17 לא הצליחה להביא לעדות מי מבין הגורמים, אליהם פנתה לטענותה, לצורך חיזוק לגרסה זו.
18

19. יתרה מכך, מהפרטוקולים של ישיבות הנהלת מועצת רשות הנחל עולה, כי האחראונה לא
20 התריעה, אוזות התופעה האמורה, הגים שניתנו בידיה הזרמוויות לעשות כן בפני גורמים שונים
21 מטעם העירייה, לרבות ראש העירייה, במסגרת ישיבות המועצה (העתק פרוטוקולים מיום
22 20.5.08 ומיום 7.9.08 סומן ת/28-ת/29 ועודות מנהל רשות הנחל בעניין זה בעמוד 66 לפרטוקול
23 בשורות 5-27).

24. מכאן, הגעתי לכל מסקנה, כי רשות הנחל הפרה חובהה כלפי התובע. באשר לטעיגיות הקשר
25 הסבירתי, הדעת נותנת, כי לו הייתה רשות הנחל מפעילה הכלים העומדים לרשותה, ولو מכוח
26 סמכיותה חנṭענות, כי אז ניתן היה למנוע הסכנות השונות הטמוןות בפעולות הלא חוקית.
27 בנסיבות אלה מתקיים הקשר הסבירתי הנדרש בין החתרשות לקרות הנזק ומכאן, אף רשות
28 הנחל חבה בנזקן כלפי התובע.
29
30
31

הוועת צד שלישי נגד כל

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 118. רשות הנהל שלחה הודעה צד שלישי נגד כל, מבטחתה במועדים הרלוונטיים לתביעה בפוליטת
2 ביטוח אחירות כלפי צד ג', מהזרת בית 2009, שמספרה 9-13871142 (להלן: "הפוליטה"), באשר
3 זו דחתה דרישתה לשיפוי בגין התאוננה הנזונה.
- 4 119. במכבת מיום 9.7.12 דחתה כלל זרישת רשות הנהל לשיפוי מכוח הפוליטה, וזאת החraig הקבוע
5 בטיער גג לתנאים הכלליים לפוליטה ולפיו, היא אינה מכשת את המבוקח בגין או בקשר עט
6 "חובה לפחות, שעשויה לחול עקב שימוש ברכבת, כלי טיס וכלי שיט מנوعי" (להלן: "החריג")
7 [ההדגשה אינה במקור] העתק הפוליטה ומכתב הדוחיה צורף CNSFCHIM י"ב-י"ג לתחזיר העודות
8 הראשית מטעם רשות הנהל והעתק התנאים הכלליים של הפוליטה צורף לסטיקומים מטעם כלל.
9
- 10 120. רשות הנהל טוענת, כי בנסיבות בתן הנהל משתמש אף להשתתת כלי שיט מנועים, אשר בעטיה
11 קיימת סבירות לגרימת נזק לצד שלישי ובשים לב לאופי עיסוקיה הנוגעים לנחל, סברת, כי
12 השימוש של צדדים שלישיים בכלי שיט מעין זה מכוסה על-פי הפוליטה. בנסיבות אלו היה על כלל
13 להתריע בפניה אוזות הטיג האמור ולוזא, כי היא מבינה את פשר הגבלות החיטוי. מכאן טענת
14 רשות הנהל, כי יש לפרש את הפוליטה על-פי התכלית האובייקטיבית שלה באופן ההולם את
15 ציפיותה הסבירה כאמור (ראה סעיפים 144-125 ו- 178-167 לסטיקומים מטעם רשות הנהל).
16
- 17 121. עוד טענת רשות הנהל, כי יש לפרש את החraig נגד המבוקחת, באופן המקיים את הפוליטה
18 בהתייחס לאירוע הנזון, ובכלל זה ליתן לו פרשנות, לפיו הוא נוגע לחבות הנובעת שימוש של
19 רשות הנהל עצמה, להבדיל מצד שלישי, בכלי שיט מנועי (ראה סעיפים 178-146 לסטיקומים מטעם
20 רשות הנהל) וכן, כי החraig מהויה סעיף מקפה בחוזה אחד ומנוגד לעיקנון תום הלב (ראה סעיפים
21 179-1 193 ו- 213 לסטיקומים מטעם רשות הנהל).
22
- 23 122. כלל טוענת, כי דין התביעה נגד רשות הנהל להידחות וממילא כך גם דין הודעה צד שלישי
24 שלחה כנגדה רשות הנהל. מכל מקום, לטענתה, דין הודעה צד שלישי כגדה להידחות, באשר
25 הפוליטה מבטחת סיקונים מוגדרים ואין מדובר בפוליטה ביטוח מפני "כל הסיכונים
26 האפשריים". עוד לטענתה, החraig בפוליטה הוא סטנדרטי ואין ליתן לו פרשנות המגבילה את
27 החבות אך לשימוש של המבוקח בכל כלי שיט מנועי והפוליטה היא תולדה של משא ומתן שניהלה
28 רשות הנהל עם כלל באמצעות יווץ ביטוח מומחה מטעמה.
29
- 30 123. רשות הנהל נחרה שלא להציג על החraig במסגרת המשא ומתן על הפוליטה ומכאן, בהינתן
31 החזקה, לפיה משמעותו הרגילה של הטיג מבטאת את ההסכומות בין הצדדים לחוזה ביטוח, אין
32 ליתן לסיג האמור פרשנות שאינה עולה בקנה אחד עם לשונו הכרורה.
33

בוחן משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. וואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1

2 124. לאחר שנתי דעתי לטענות הצדדים, מצאתי כי אין הוויתןצד שלישי נגד כלל להידחות ואנמק.

3

4 125. בע"א 11081/02 זולב חברה לביטוח בע"מ ואח' נ' קדוש ואח', פ"ד סב(2) 573, דין בית-המשפט
5 העליון ב"דוקטרינת הציפיות הסבירות של המבוטח", לפיה יש לפרש חוות ביטוח באופן שיגשים
6 את ציפיותו הסבירות של המבוטח, אף במקרים שבהם לשון הפוליטה סותרת במפורש ציפיות
7 אלה. נקבע שם, כי דוקטרינה זו מאפשרת לבית המשפט להתרחק מן האמור בחוזה עצמו ולקבוע
8 כי ציפיותו הסבירות של המבוטח יוכלו להגנה, חרף התנאה נוגדת בחוזה, אך זאת, "כל עוד לא
9 הוכח כי תנית זו הובאה במפורש לייעתו של המבוטח" [ההדגשה אינה במקור].
10

11

12 126. עוד נפסק שם, כי "טעמי עמדה זו נשענים בעיקר על סיבוכיה של הפוליטה,
13 המובילים את המבוטח, פעמים רבות, להימנע מלעין בת כלל, על התפישה שדוקטרינה זו
14 תתרמץ את המבטח לידע את המבוטח טוב יותר או יותר גבולות הפוליטה...." [ההדגשה אינה
במקור].
15

16

17 127. אין בידי לקבל טענה רשות הנהל, לפיה יש לפרש את הפוליטה באופן שיגשים ציפيتها, כאילו
18 השימוש של הצדדים שלישיים בכל שיטת מנوعי מכוסה על-פי הפוליטה, באשר אני סבורה, כי חריג
19 זה היה במידעת רשות הנהל עוד בטרם חידוש הפוליטה, ולמצער לא הוכח אחרת.
20

21

22 128. החריג הנדון מובלט בפוליטה (כיתר החריגים) באותיות קידוש לבנה; מופיע כבר בעמוד השני של
23 הפוליטה בראש פרק החריגים ואין חולק, כי הוא היה קיים בפוליטה עובר לחיזשה (עדות מנהל
24 רשות הנהל בעמוד 93 לפרטוקול בשורה 26 – עמוד 94 לפרטוקול בשורה 8).
25

26

27 129. מעוזות מנהל הרשות עולה, כי הוא בעצם קרא את הפוליטה, ובכלל זה את כל החריגים של
28 הפוליטה (עמוד 93 בשורה 15 – עמוד 94 בשורה 8) וכי עבר לחידוש הפוליטה הוא אף נועץ עם
29 מר Kirish, יועץ ביטוח מטעם רשות הנהל, המתמחה בייעוץ ביטוחים לגופים סטטוטוריים (להלן:
30 "מר Kirish") וכן עם סוכן הביטוח, בעניינים מסוימים הקשורים לפוליטה (עמוד 93 לפרטוקול
31 בשורה 20-24).
32

33 130. יתרה מכך, הפוליטה הנזונה חודשה לאחר משא ומתן, שניהל מר Kirish מטעם רשות הנהל, כפי
34 שנעשה אף בפוליטות הקודמות של רשות הנהל אצל כל (ראה עדות מנהל הרשות בעמוד 93
לפרטוקול בשורות 14-4). במסגרת המשא ומתן לכראת חידוש הפוליטה הנזונה התבקשה כלל

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- לערוך שינויים בפוליטה בעניין גובה הפרמייה בלבד (העתק התחכבותות צורף לתחair העוזות הראשית מטעם כלל).
- חזקח על מר קירש, כי בדק את הפוליטה הנזונה ע過ר להידושא, קרא את התנאים הכלליים של הפוליטה וידע על החרג. הדברים מקבלים משנה תוקף, בהינתן העובדה, שאינה שנויה במחלוקת בין הצדדים, כי שניהם ע過ר לחידוש הפוליטה הנזונה, הייתה רשות הנחל מבוטחת אצל כל; גם בפוליטות הקודמת היה קיים אותו חריג ורשות הנחל הסתיעה בשירותיו של מר קירש גם לצורך חידוש פוליטות אלו.
- בקשר זה יוער, כי רשות הנחל מנעה מלהביא עדות את מר קירש, יו"ץ הביטוח מטעמה, הגט שזה נכון באולם בעת דין התומחות ועל אף שעודות ממשותית בסוגיה הנזונה.
- כל ידוע הוא, שמדוברים בעל דין בחזקתו, שלא יمنع מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראייה לרלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאיילו הובאה אותה הראייה, הייתה פעולה כגוזו (ראה בעניין זה עי"א 548/78 שוו"נ לוי פ"ד לה(1)).
- בנסיבות אלו, לא ניתן לומר, כי חריג לא הובא לידי רשות הנחל, וממילא אין מקום להחיל בעניינו את "דוקטרינת הציפיות הסבירות".
- למען הסר טפק, יובהר כי אירועים של טבעי, הצפות ותאונות אישיות למשל הוכחו על-ידי כל אירועים המכוסים על-ידי הפוליטה (עדות מנהל רשות הנחל בעמוד 95 לפרוטוקול בשורות -3 ו-23) וכן גם אירועים בהם נעשה שימוש בכלי שיט שאינם מנועיים (עדות הגבי אלינה קולברג החתמת מטעם כלל בעמוד 126 לפרוטוקול בשורות 11-9), כאשר אין חולק בין הצדדים, כי כלי השיט בנחל הירקון ברובם אינם מנועיים (עדות מנהל רשות הנחל בעמוד 94 לפרוטוקול בשורות 15-23).
- עוד אין לקבל הפרשנות שבקשת רשות הנחל ליזוק לתוך החריג האמור, שאיילו הוא מוגבל אך לחבות עקב שימוש של המבוצח בכלי שיט מנوعי.
- כבר נפסק, כי נקודת המוצא היא, שיש לפרש את הפוליטה על-פי המשמעות המילולית הרגילה ותתגוניות של מילוטיה ותוך עמידה על מכלול תנויותיה כשלמות אחת, אך לא מדובר בכלל הניטול חריגים. במקרה המתאים מותר וראוית לתת לכתב פירוש ליברלי וסביר, אפילו אם פירוש כזה עומד לכואורה בניגוד למיליט המפורשות שכתבו בכתב הפליטה, וזאת על מנת להגיע למשמעות ההגיונית והאמיתית של אליה התכוונו הצדדים להתקשרות. זאת, כאשר קריאה כוללת של הכתוב

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מביאה למסקנה שהAMILIM אפשרו אין מייצגות את כוונת הכתוב או כאשר הוחך בראיות ברורות
2 שכונות הצדדים לא הייתה מבוסנה הרגיל והמקובל של הלשון שבה השתמשו [ע"א 453/11 מ.ש.
3 מוצרי אלומיניום בע"מ נ' "אריה" חברה לביטוח בע"מ (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום
4 .21.8.13].
5 136. עוד נקבע שם, כי אין לאמצ' "באופן עיוור" את כלל הפרשנות נגד המנתה, במונתק מכלול
6 התנויות בפוליטה, מהתסיבות ומהتكلית שביסוד כתוב הפליטה וכי בית המשפט יפעיל את כלל
7 הפרשנות נגד המנתה במקרים שבהם ניצבות לפני שטיי שימושיות אפשריות מבחינה לשונית,
8 ו록 כ"מפלט אחרון".
9 137. בעניינו, המשמעות אותה מבקשת רשות הנחל ליתן לחרגן איננה משמעות סבירה מבחינה
10 לשונית. הפרשנות הנטענת איננה מתישבת עם העובדה שהחריג כולל אף חבות בגין שימוש
11 ברכבת ובכלי טיס, וחרי רשות הנחל איננה חולקת על כך שאין היא עשויה שימוש ברכבת ובכלי
12 טיס. מכאן, שף לא ניתן לבצע הפרדה מלאכותית, וליתן אך לשימוש בכלי שייט פרשנות מסוימת
13 להבדיל מהשימושים המוחרגים الآخרים.
14 138. כמו כן, מחריגים נוספים בפוליטה הקונקרטית, בהם הוגבלה במפורש החבות אך בקשר עם
15 המבוטח, ניתן למוד, כי ככל הכוונה הייתה אחרת בוגע לשימוש בכלי השיט, הרי שהדבר היה
16 נרשם במפורש. ראה למשל בעניין זה המחריגים בסעיפים 3(א) ו- 4 לפוליטה, שם הוגבלה החבות
17 אך בקשר עם המבוטח.
18 139. כך או אחרת, הרצינול העומד ביטוזו של הכלל בדבר הפרשנות נגד המנתה, לפיו לצד שניתח את
19 פוליטת הביטוח – חברת הביטוח – ישנו יתרון בניסוח וביצוע תנאי הפליטה, ולכן זה
20 שצרכי לשאת באחריות לניטוחים עמוסים ודוח משמעיים, איינו מתקיים בעניינו. כאמור, רשות
21 הנחל הסתיימה במומחה ליעוץ ביטוחים לגופים סטוטוריים, אשר אף ניהל משא ומתן עבור
22 לחידוש הפליטה ובמצב הדברים האמור לא ניתן לומר, כי לחברת הביטוח עומד יתרון כמו
23 שנייה את הפליטה וכי קיימים פורי מידע וכוחות בין הצדדים לפוליטה.
24 140. כך גם, לא מצאתי ממש בפרשנותה הנוספת של רשות הנחל, ולפיה מזובר בחבות הנובעת משימוש
25 בכלים שאיינו מנوعי, שעה, שהתאונת אירעה תוך שימוש התובע בקיוק. אין חולק על כך
26 שהתאונת אירעה עקב השימוש באופנוע, שהוא כלי שיט מנوعי, ובמחדלה לא מונע רשות הנחל
27 השימוש המזוקן כאמור.
28 33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1 141. مكان, שכונתי, כי אין ליתן לפוליטה פרשנות אחרת מזו המשتمעת מלשונה הנהירה של
2 הפוליטה וזין ההודעה נגד כל להיזוחות.

אחריות המשטרה ומשרד התחבורה [נתבעות 6-5]

3 142. כפי העולה מסעיף 22 לכתב הגנת המשטרה, בהתאם לתקנות הנמלים, האחריות לאכיפת איסור
4 השטת כלי שיט מנועים בנחרות וגמים מסורה למשרד התחבורה. עם זאת, בשל העובדה
5 של משרד התחבורה אין פקחים, השיטור הימי של משטרת ישראל מבצע את פעולה הפיקוח על
6 איסור השטת כלי שיט מנועים ומטען דוחות המועברים למשרד התחבורה להמשך טיפול (ראה
7 בעניין זה גם עדותו של מפקד השיטור הימי בעמוד 96 לפרטוקול בשורות 14-18).

8 143. בהינתן האמור, משסמכות הפיקוח והאכיפה על השטת כלי שיט מנועים בנחרות, על כל
9 המשטמע מכך, הואצלה על-ידי משרד התחבורה למשטרה, מסקנות הדיון בעניין אחריות
10 המשטרה ממליא תחולנה אף על משרד התחבורה, כפי שיפורט להלן.

11 144. אין עוד מחלוקת כי, בדבר קיומה של חובת זהירות מושגית כללית של המשטרה, במקרה של
12 מחדר מצידה, למנוע מעשים פליליים צפויים של צד שלישי, ובפרט כאשר מדובר בנזק גוף (ראה
13 תא. (מחוזי-תל-אביב) 2993/99 אחרון בן שטרית נ' מאיר הרוש (פורסם במאגרים המשפטיים,
14 ניתן ביום 21.8.07). השאלה שנותרה אם כן, היא האם בנסיבות המקהלה דען קיימת גם חובת
15 זהירות קונקרטית של המשטרה כלפי התובע.

16 145. כבר הובהר לא אחת בפסקה, כי חובתו של מעول תקום אך ורק אם לא נקט באמצעות סבירים
17 למניעת הנזק, כאשר יש לתת את הדעת אף לעליות שתידרש לצורך מניעת הנזק, וכך שכבר
18 נפסק, כי: "החובה המוטלת על פי דיני הרשלנות אינה לתוצאה אלא למאmix", וכי "המאmixים
19 אשר המזיק צריך לנקט בהם אינט חייבים להסירו את הסיכון" אלא אמורים סבירים "לקודם
20 פני הרעה" (ראה ע"א 145/80 שלעיל; 4025/91 צבי נ' קרוול (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן
21 ביום 12.12.96) ורע"א 1408/13 תקוה ניתן נ' ביה"ח המஸלתי ע"ש זיו צפת ואח' (פורסם
22 במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 19.6.13).
23
24
25
26
27

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 144. בנדון, סבורה אני, כי מתקיים החיבט הטכני של יסוד הצפיפות מצד המשטרה. המשטרה הייתה
2 מודעת לתופעה הבלתי חוקית של הורדת אופנויים לנחל, בסופי השבוע בעונת הקיץ, ומכאן
3 שהיה עליה לצפות, את הסיכון הטמון בכך. כעולה מתחילה מפקד השיטור הימי, לפיו "תופעת
4 כניסה אופנויים מאוחר שפָק נחל הירקון לכיוון הים הייתה ידועה לי והייתה מתרכחת בעיקר
5 בסופי"ש" (סעיף 7 לתחזר העדות הראשית מטעם המשטרה). מפקד השיטור הימי אף העיד,
6 באופן שאינו משתמע לשני פנים, כי הפעולות הבלתי חוקית של הורדת אופנויים לנחל, הייתה
7 מוכרת למשטרה, וכי בסופי השבוע המוקם "שרצ'" אופנויים (עמ"ד 115 לפרטוקול בשורות 25-
8 ועמ"ד 116 לפרטוקול בשורות 18-19 וראה גם המכתבם שלשחה רשות הנחל אל המשטרה
9 עוד בשנת 2006 צורטו נספחים הי-ו לתחזר העדות הראשית מטעם רשות הנחל).
- 10 147. מכאן, שעה שהיota על המשטרה לצפות את הסיכון בו הוועד התובע, כמה לה החובה לנקט
11 באמצעות סבירים למניעתו. דא עקא, שכפי העולה מכלול הראות, המשטרה הפה החובה
12 האמורה, שעה שנמנעה מנקיית אמצעים סבירים אשר יש בהם לפחות פני הרעה.
- 13 148. ראשית, המשטרה לא חרימה הנטל להוכיח טענה, לפיה "במהלך סוף שבוע הוגברת פעילות
14 האכיפה אשר התבכעה בין היתר עיי' שליחת תצפיתנים לאוצר שפָק נחל הירקון על מנת שידוחו
15 על כניסה אופנויים מאוחר זה, או היה מועבר מידע לתחנה ולכוחות שבשתה אשר היו נעים
16 לעבר האופנויים ועוזרים אותם בהם" (סעיף 8 לתחזר העדות הראשית מטעם המשטרה).
- 17 149. כך, המשטרה לא הביאה ولو בזיל ראייה לתמיכה בטענה בדבר אכיפה מוגברת בנחל, במהלך סוף
18 השבוע הכל וביום התאונה בפרט. לא מצאתי, כי באירוע דוחות מעת 2008, אשר ניתנו בגין
19 השתתת כלי שיט שלא כדין בנחל, יש כדי לתמוך בטענה האמורה, והדברים נאמרים בירת שאת,
20 שעה שעלה-פי עדות מפקד השיטור הימי "מיידי סוף שבוע בעונת הקיץ נרשמו בכל אזור תל-אביב
21 המשטרע על פני 65 קילומטרים... בסביבות 8-4 דוחות" (עמ"ד 101 לפרטוקול בשורות 27-24),
22 העתק הדוחות צורף להזדהה על צירוף מסמכים לתיק המוצגים מטעם המדינה).
- 23 150. כך גם, בעדותנו, לא ידע מפקד השיטור הימי לומר כמה מותנדבים עבדו בשיטה ביום התאונה תחת
24 פיקודו ולא הוצאה כל אטמכתא לכך (עמ"ד 99 לפרטוקול בשורות 8-4) [ראיה בעניין זה ע"א
25 548/78 שלעיל, הקובע החזקה, לפיה הימנעות צד מהבאת ראייה רלוונטייה שהישג ידו, ללא הסבר
26 סביר, מביאה למסקנה, כי אילו הובאה אותה ראייה הייתה פועלת נגדו].
- 27 151. יתרה מכך, מעודות התובע, אשר מצאתה מהימנה עולה, כי נוכחות המשטרה במקום הייתה דלה.
28 כך על-פי עדותו "בשיטור ימי אתה נתקל פעט בכמה חודשים, בזורך כלל זה זוג אופנויים
29 שנכנסים לנחל... אם מישחו שאל אותך מה הם עושים שם הם ענו שאתה לחפש גופה בירקון.
30 בדרך כלל הם לא מגיעים לחפש אופנויים..." (עמ"ד 30 לפרטוקול בשורות 26-22).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 152. שנית, ומכל מקום, לא הורם הנטול להוכיח, כי בוצעה אכיפה בגדרה הרלוונטיות בסמוך למתחם בו
2 החזיק מר מורהי, הגם שכאמור תופעת כניסה אופנואי-חיס מאזר שפך הנחל לכיוון حيث היה
3 ידועה למשטרה.
- 4 153. אומנם, מפקד השיטור הימי העיד, כי ביום התאונה, כמו בכל סוף שבוע, הוצבו שוטרים במקום
5 (עמוד 107 לפרוטוקול בשורות 7-5). אולם, כשהשאלה האם השוטרים עמדו "בגדרה הדרומית מול
6 הנקודה של מר מורהי", השיב, כי "באותנו רגע ספציפי אני לא יודע אם השוטר היה..." וכי "לא
7 יודע להגיד לך במדויק. היו שני שוטרים. שוטר ומתנדב לפחות" (עמוד 107 לפרוטוקול בשורות
8 9 ו בשורות 28-26).
- 10 המשטרה לא הביאה לעדות את השוטר והמתנדב, אשר בעדותם היה כדי לשפוט או רשותו זו,
11 והימנעותה כאמור, ללא הסבר סביר, עומדת לה לרוץ (ראה בעניין זה ע"א 548/78 שלעיל).
- 12 154. חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא אף בעדות התובע וממנה עולה, כי "בירידה של מורהי לא ראוי
13 שוטר מעולם מסתובב, בזורך כלל הם היו נכנסים בזוגות לתוך הנחל" (עמוד 30 לפרוטוקול
14 בשורות 27-26).
- 15 155. מכאן, מצאתי לקבוע, כי המשטרה לא הרימה הנטול המוטל עליה להוכיח טענתה, לפחות פה
16 לאכיפה מוגברת בגדרה הרלוונטיות בסמוך למתחם בו החזיק מר מורהי עד לפינויו מהמקום.
17 156. כך או אחרת, אף אם הייתה מתקבלת הטענה האמורה, לא היה בכך כדי להוציא את המשטרה ידי
18 חובהה, שעה ששוכנעתי, כי פעילותה במקום לא נועדה למונע, מלכתחילה, כניסה אופנואיים
19 לנחל, כי אם התמצאה אך בתפיסתם, בזיעבד, ולאחר מכן מנהל אל הים.
- 20 157. כך עולה מסעיף 8 לתחזיר העדות הראשית מטעם המשטרה עצמה, ולפיו "... האכיפה אשר
21 ה壯צתה בין היתר ע"י שליחת צפיפותנים לאזר שפך נחל הירקון על מנת שיזוחו על כניסה
22 אופנואיים יס מאזר זה, אז היה מועבר דיווח לתchanה ולכוחות שבשתת אשר היו נעים לעבר
23 האופנואיים ועוצרם אותם ביס...".
- 24 158. כך גם עולה מעדות מפקד השיטור הימי, בכל הנוגע לczpietnims שהוצבו במקום, ולפיו "אני גם
25 לא יכול לשים אותך גליים, כי ברגע שהוא רואים שוטרים לא היו עושים כלום" (עמוד 103
26 לפרוטוקול בשורות 18-16 וראה בעניין זה גם עמוד 100 לפרוטוקול בשורות 20-6 ובשורות 21-23
27 ועמוד 102 לפרוטוקול בשורות 16-11).
- 28 29 30 31 32 33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1. ראה בעניין זה גם עדות מפקד השיטור הימי, שכמוון אינה מקובלת עליי, ולפיה פעילות
2 המשטרת לא הייתה מניעתית, שעה שמדובר ב"ערבייניס", אשר ממלא אינם נשמעים לנציגי
3 החוק. ולהלן עדותו:

4 5 6 7 8
"ש. אתה רוצה להגיד לי שבנادات שבא מפה, כשבומך שוטר, הוא לא
יוודע לזרות שזה שוטר?"

9 10 11 12 13
ת. הוא לא מזוהה אותו כשוטר. הבנادات צועק לו אל תורייד אופנווע. הוא
אומר לו אוקי רד לי מהענינים ואתה לא יודע איזה אנשים מהסוג הזה
ירצחים עם אופנוועים, במילוי ערבינייניס.

14 15 16 17 18
ש. משטרת ישראל מרימה ידיים, היא לא שמה פה שוטר כי הערבייניס
מצפכנים עליה?

19 20 21 22 23
ת. לא. בגלל זה אני מחלפת לו בחוץ. כי הוא לא יצפוף עליי בחוץ.

24 25 26 27 28
ש. אחרי שהוא עושה את העבירה ומסכן את האנשים שנמצאים ב민יט
או אתה מחלפת לו בחוץ ונונטו לו דוח, זה מה שעשית נפונ?

29 30 31 32 33
ת. לא, יש פעילות תצפיתן. הוא לא מקשיב לו, לא הקשיב לו. בעבר היה
את הדברים האלה, לא מנסים להקשיב. יוצאים לים אנחנו שט. אני לא
יכול לעשות את הפעולות."

(עמוד 105 לפרוטוקול בשורות 22-20).

1. עוד העיד האתרון, כי הפעולות המנייעתית התמצתה אך בפנים לעירייה ו לרשות הנחל לצורך
2 חסימות המערבים לנחל, שעה שלשיותו "אין לי שום סמכות אחרת לעשות מעבר למאה שכבר
3 עשייתי" (עמוד 106 לפרוטוקול בשורה 22 – עמוד 107 לפרוטוקול בשורה 1), וכן "אין לי צעדים
4 למנוע את הכניסה שמאלה לתוכן מעלה הנחל, אין לי" (עמוד 109 לפרוטוקול בשורות 10-7).

5. מכאן, שעה שפעולות האכיפה לא נועדה למנוע הזרות אופנוועים לנחל, כי אם אך לתפוס את
6 משייתיהם לאחר מעשה, הרי שפעולות זו אינה מוצעת למניעת הסיכון בו החעם התובע,
7 ובkeitותה לא היה כדי להוציא את המשטרתידי חובתה.

8. אין חולק בין הצדדים, כי מעבר לפעולות האמורה, אשר כאמור לא היה בה די בנסיבות העניין,
9 לא נקתה המשטרת עצמה בכל אמצעי אחר, אשר היה בו כדי למגר תופעת הזרות אופנוועים
10 לנחל ובכך, למנוע התאונת הנזונה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1 163. כך, המשטרה מנעה מלהציג שוטר עם אופנווע-ים משטרתיים בקצח הירידה המלאכותית לנחל, על
2 מנת למנוע כניסה אופנווע-ים ממשט – מרחב קטן יחסית שי היה בהצבת שוטר / מותנדב אחד
3 במקומות על מנת למנוע או למצער להורתייע את העברייןעם מלפנותו לכיוון הנחל במקום ליט.

5 בהקשר זה, אין בידי לקבל עדות מפקד השיטור הימי, לפיו בהעדות משאבים וכוח אדם נבסר
6 חימנו לעשות כן (עמוד 109 לפרוטוקול בשורות 11-19 ועמוד 120 בשורות 26-28 וסעיפים 4-7
7 לסיומים מטעם המדינה). אין חולק, כי ביום התאונה, השיט האחרון אופנווע-ים משטרתי לא
8 רחוק מאזור שפך הנחל, תוך המתנה לדיווח התוצאות אודות כניסה אופנווע-ים לנחל, אם
9 בכלל, ותפישתם בהתאם. מכאן, טבורה אני כי לא היה זה מן הנמנע שהחלק המתנה כאמור בנחל
10 עמוד האחרון עם אופנווע-יהם בקצח הירידה לנחל, על מנת למנוע כניסה אופנווע-ים ממש.

11 והדברים מקבלים משנה תוקף שעה שבמועד התאונה נחו במקומות, בנוסף לכוח תגבור של
12 המשטרה, גם שני תצפיתנים וחמשה שוטרים (ראה סעיפים 15-14 לסיומים מטעם המדינה).

13 מפקד השיטור הימי הוסיף והuid בהקשר זה, כי לא חסם את קצח הירידה לנחל, שעה שרצה
14 למנוע מרדפים חמשכנים את שלוט החיבור (עמוד 111 לפרוטוקול בשורות 10-4 וראה גם סעיף
15 20 לסיומים מטעם המדינה). דא עקא, שכפי הועלה מעוזתו, "באזור הזה של שפך הירקון ...
16 הכניסה היא צרה מאד" (עמוד 111 לפרוטוקול בשורות 8-5). מכאן, שמיילא בעמידה בקצח
17 הירידה לנחל הייתה כזוי לחסום אותה לחלוtin, באופן שאינו אפשר מעבר ושמיילא מייתר
18 הצורך במרודפים הנטענים.

19 164. זאת ועוד, המשטרה לא טענה וממיילא לא הביאה ولو בדיל ראייה לכך שנקטה בפעולות, אשר יש
20 בהן כדי להביא לידי הפסקת העתק הלא חוקי להורדות אופנווע-ים, בין בסגירות החצרים של מר
21 מזרחי ובין בכל דרך אחרת הנראית לה מתאימה בנסיבות העניין, זאת הגם שהוק רישי עסקים
22 מסמיכת לכך. בעודתו, אישר מפקד השיטור הימי, כי במקומות לבצע מארב ביום היה פשוט יותר
23 לseggor את המתחם הזה וזה מה שרצה וביקש, אך הדבר לא היה בסמכותו כמפקד השיטור הימי
24 (עמוד 117 לפרוטוקול בשורה 24 – עמוד 118 בשורה 4 וראה גם סעיף 31 לסיומים מטעם
25 המדינה).
26
27

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואות'

תיק חיצוני:

1 165. מפקד השיטור הימי אף לא ידע, שהירידת החולית משמאל למתחם בו החזיק מר מזרחי הייתה
2 בשליטת האחדרון והוא זה שסייע באופן לא חוקי בחורזת אופנואי-הים לנחל (עדות מפקד השיטור
3 הימי בעמוד 121 לפרוטוקול בשורות 28-8 ובעמוד 123 לפרוטוקול בשורה 23 – עמוד 124
4 לפרוטוקול בשורה 11). ראה בעניין זה גם דוח הוכלה והצבעה של המשטרה, אשר נערך בסמוך
5 לאחר התאוננה, ולפיו "... החשוד הצבע על הכניטה לחניון הנמצא בגדרה הימנית של הירקון
6 ליד חבי חשמל בשפך הירקון. במקומות נראה כי יש ירידתמים מטודרת. לא אותרו במקום
7 אופנואים נוספים במים...". (העתק הדוח סומן ת/10).

8 זאת, חرف עדותנו, לפיה "המקום הזה שרצ אופנואי ים בסופ'" (עדות מפקד השיטור הימי
9 בעמוד 115 לפרוטוקול בשורות 22-22) ועל אף שאישר, כי "התופעה... של אנשים מגיעים עט
10 רבבים, נגררים עט אופנואי ים, וזרק המתחם של האדון מזרחי... נבנסים למיטים... זה לא הפעם
11 הראשונה שנטקלת באופנואי ים שנגנס דרך המקום הזה" (עמוד 119 לפרוטוקול בשורות 24-
12 .27).

13 למdry, כי המשטרה אף לא דרשה ולא חקרה בעניין זה, ממי לא אכפה את החוק מכוח חוק
14 רישיוני עסקים.

15 166. מכאן, בהינתן מחדריה המפורטים, הפרה המשטרה חובתה לנקט באמצעות סבירים אשר יש
16 בהם כדי לקדם פני הרעתה.

17 167. אומנם, בע"א 1678/01 מדינת ישראל נ' וויס (פורסט במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 2.6.04)
18 חובהה, כי יש להיזהר מפני הרתעת יתר שתפגע בפעולות השוטפת של המשטרה, מפני חיבת
19 המשטרה בחובת זהירות נוקשה מדי שתגרום לחסינות וסרבל באופן קבלת החלטות של
20 הזרגים המכuzziים וכן מפני הצפה של מערכת המשפט בתביעות אזרחות כנגד המשטרה אשר
21 יכולים להביא לזלזול משאביה המצוומצמים של המשטרה ולעיוות שיקול הדעת המשטרתי כך
22 שיינן משקל רב מדי לאחריות הנזיקית של המשטרה לשעת ומשקל מועט מדי לתועלתו
23 החברתית של פעילוותה.
24

25 168. עם זאת, הבהיר בית-המשפט כי שיקולים אלה אינם שוללים את חובת זהירות של המשטרה
26 אלא הם מעכבים אותה. שכן אל מול שיקולים אלה עומדות מטרותיהן המקובלות של זיני
27 הנזיקין כמטריעות מפני פעילותם רשלניות וкамשימות צדק, כאשר העילות הנזיקיות באוט
28 כתמרץ נוסף לעובדי ציבור להתנהג באופן נורמטיבי וסביר ולעמד על המשמר מפני התנהגות
29 רשלנית (ראה גם ת.א. 52594-09-11 שלעיל).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 169. באשר לקשר הסיבתי, הדרות גותנת, כי לו הייתה המשטרה נוקთה באמצעות סבירים, ولو
2 במקצתם, ניתן היה למנוע את התאוננה הנזונה. אין להישמע לטענה, לפיה אף בנסיבות האמצעים
3 האמורים לא היה בידה למנוע את התאוננה (ראה בעניין זה ע"א 1068/05 שלעיל).
- 4 170. מכאן, בהתקיימות חובות זהירות, הפרטה וקשר סיבתי בין החפה לבין הנק שנגרם לתובע, הרי
5 שאף המדינה חבה בנזקן כלפי התובע.

אשם תורם מצד התובע – האומנם?

- 6 171. הנتابעים טוענים, כי יש להניח לפתחו של התובע אשם תורם בשיעור ממשי (ראה סעיף ז'
7 לשיקום מטעם הנtabע 1 וסעיף 6 בעמוד 10 לשיקום מטעם העירייה).
- 8 172. לא מצאתי ממש בטענה האמורה בהינתן, כי חתירת התובע בקיאק, במועד התאוננה, נעשתה
9 במסגרת פעילות ספורטיבית מסוימת מטעם מרכז דניאל לחתירה – מרכז הספורט הימי של
10 עיריית תל-אביב (עמ"ד 19 לפרטוקול בשורות 5-3), אותה העירייה עודודה (ראה בעניין זה העתק
11 מדף האינטרנט של העירייה המפרט הפעולות הימית בנחל - סמן ת/23).
- 12 173. לעומת זאת, כפי העולה מעדות התובע, אשר לא נסתירה, בחל הירקון הוא המקום היחיד בו ניתן
13 לקיים פעילות שיט קיאקים אולימפיים (עמ"ד 13 לפרטוקול בשורות 31-28).

- 14 174. אומנם, תופעת כניסה אופנאיים אל הנחל, לרבות הסכינה הטמונה בכך, הייתה ידועה לתובע
15 (עמ"ד 30 לפרטוקול בשורות 14-8). עם זאת, מצאתי לקבל עדותו בעניין זה, ולפיה אופנאיים
16 לא פקדו את הנחל כל העת וככל שהחוותרים הבינו באופנאיים משטוללים נהגו להסתובב
17 ולהתרחק מהאזור:

18 "כל זמן שהיינו רואים אופנאיים משטוללים כמובן שאנו רואים אותם
19 בכל הכוונים ואנו מטבבבים ומתרחבים ולא מתקדמים. היינו מודעים
20 לזה שאופנאיים נמצאים ליד, אם אופנאי נמצא בגדה שהוא נמצא בה והוא
21 מתקדם מהר אתה יודע שיש חוקי תנוצה ואתה ממשיך לחזור, אתה במקומות
22 שלך והוא בשלו, ולא אמור להיות תקנית. עד האירוע לא היו תאונות, אני
23 לפחות לא שמעתי על שום תקנית" (ההדגשה אינה במקור) (עמ"ד 19
24 לפרטוקול בשורות 25-32).

25 -

26 "לא סברנו שיש אפשרות שדבר כזה יקרה. לא היו תאונות בכלל מקרים. לא
27 היו גם עניינים של כמעט, ברגע שאתה רואה סכנת שאתת מגזיר אותה בתור
28 סכנת של נהג אופנאי יטש משטול על הנחל אתה מסתווב. אתה מנייח שם

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1 אתה לא רואה את אותו נהג משתולל אין סיבה שפטאות הוא יבוא ויסטה
2 לכיווןך" [חחדשה אינה במקור] (עמוד 20 לפרטוקול בשורות 8-1).

3 ובהמשך –

4 יש. אז למה לא קבעתם את החוק שבו מסתובבים יותר מזרחה ולא דורך
5 מחמקום בו הם יוצאים?

6 זה המהלך תתייה ואלה הסיבובים שעשינו אלף פעמים. ברגע שאתה
7 מצח סיטואציה, אופנוי הים לא נמצא שט 7/24 רצים בנחל. ברגע
8 שאתה מצח סיטואציה שאתה חושב שהיא מסוכנת אתה בן מסתובב לפני
9 ולא מתקרב. במצב רגיל אם אופנוי נועל בזירות או אתה מתעלם, ברור שהוא
10 מסוכן ובגלל זה אנחנו מודוחים אחר כך להלה... [חחדשה אינה
11 במקור] (עמוד 30 לפרטוקול בשורות 15-21).

12 175. זאת ועוד, מעודות התובע, אשר לא נסתרה בעניין זה, עולה כי בעת התאונה הוא חתר בתחום
13 המים שבו אושר לחותרי הקיאק להימצא (עמוד 13 לפרטוקול בשורות 28-31 ; עמוד 14
14 לפרטוקול בשורות 5-6 ; עמוד 19 לפרטוקול בשורות 12-15 ; עמוד 29 לפרטוקול בשורות 8-19
15 ו- 25-26 ; עמוד 30 לפרטוקול בשורות 9-8) ואף נהג להשיט את הקיאק בצד הימני של המסלול
16 בהתאם לחוקי התנועה (עמוד 22 לפרטוקול בשורות 21-22).

17 18 אומנם, הנتبע 1 העיד תחילת, כי התובע חשיט את הקיאק מצד שמאל (עמוד 40 לפרטוקול
19 בשורות 27-31). עם זאת, בהמשך עדותו אישר, כי אין זכר את האירוע ואינו יודע היכן קורתה
20 התאונה (עמוד 41 לפרטוקול בשורות 32-22).

21 22 176. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שההתאונה אירעה במעלה הנחל, המרוחק יחסית למקום
23 ההורזת האופנוי, כך שסימלא לא היה בידי התובע למנוע את התאונה (ראה עדות הנتبע 1 בעמוד
24 36 לפרטוקול בשורות 14-16 כמו גם הודיעתו במשטרת – סומן ת/6).

25 26 177. מכאן, הגיעו לכל מסקנה כי דין הטענה בדבר אשם תורם להידחות.

27 28 חלוקת האתניות
29 30 178. אשר לחלוקת האתניות בין המיעולים במשותף, המבחן לקביעת שיעור החשתפות בין המיעולים
31 במשותף, נוא "מידת האתניות" של כל אחד מהמעולים לנזק. מידת האתניות נבחנת ע"פ מידת
32 האשמה החודזית ומשקל היחסים של התנהגות כל אחד מן הצדדים באשם לกรรมת הנזק.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 179. לא יכולה להיות מחלוקת, כי הנتابע 1 אשר השיט אופנוו ים בנחל. מקום שבו אסור להשית
2 אופנוו ים ואף בנסיבות מסוימות לתנאי המוקם והשיטה פעל בנגד חובה המוטלת עליו וכן
3 בנגד להוראות הביטוח ורישון השיט ומשכך, נשא הוא באחריות מוגברת כלפי התובע ועליו
4 לשאת ב- 55% מהאחריות, הוא הדין ביחס לנتابע 2 הבעלים של האופנוו אשר הסיע והוריד את
5 האופנוו במקומות שבו קיים סיכון מוגבר לחיכנס לנחל, אם כי אחוריתו פחותה מזו של הנتابע 1
6 ונאמדת בשיעור של 15%.
7
- 8 180. באשר לחלוקת האחריות של העירייה, רשות הנחל והמדינה, מצאתי כי בנסיבות כפי שהוכחו
9 בפני, אינם לב לחובת הפיקוח המוטלת על כל אחד מהם בנפרד ועל החובה המוגברת אל מול
10 יכולת הפיקוח שלהם ובמיוחד של העירייה למנוע את הירידה לחוף בדרך של הוצאה צווים נגד
11 מר מזוחה, הרי שמידות אשמה של העירייה גדולה יותר מזו של המדינה ושל רשות הנחל- ביחס
12 לאחורונה מצאתי כי זו וכי פחותה אם כי עדין קיימת.
13
- 14 181. בהתחשב בכל האמור לעיל, הנני סבורה, כי העירייה נשאת באחריות של 15%, המדינה נשאת
15 ב- 10% מהאחריות ואילו רשות הנחל ב- 5% מהאחריות.
16

סוגיות הנזק

הנמות הרופאית

- 19 182. בעיטה של התאונה, פגע האופנוו בראשו ובפלג גופו השמאלי של התובע, האחرون איבד הכרתו,
20 נפל מהქיאק לתוך מי הנחל והחל לטבוע, עד אשר נימשה מהמים, כשהוא מחוסר הכרה. התובע
21 נזק לטיפול חייאה במקומות וחובל לבית-החולמים, במצב קשה, כשהוא מושט ומרודט. התובע
22 סבל מגיעה רב מערכתי, ובין היתר, מגעת ראש; חתקים בעור הפנים; שברים רבים
23 בעצמות הפנים, לרבות בלסת התחתונית וכן שבר באמה. התובע אושפז בבית-החולמים משך חודש
24 ימים במחקרים לטיפול נמרץ, פה ולסת ואורתופדיה, זאת עד ליום 13.7.09 (חעתך המסמכים
25 רפואיים צורף לتظاهر העדות הראשית מטעם התובע).
26
- 27 183. הצדדים הגיעו חוות-דעת מטעם בתחום האורתופדיה, הנוירולוגיה וכירורגיית פה ולסת ונוכת
28 הפערים בין חוות הדעת, בחלוקת מיום 12.5.14 מונו המומחים פרופ' יואל אנגל בתחום
29 האורתופדיה (להלן: "המומחה בתחום האורתופדיה"); ד"ר רחל הרинг בתחום הנוירולוגיה
30 (להלן: "המומחה בתחום הנוירולוגיה") וד"ר יצחק הורוביץ בתחום כירורגיית פה ולסת (להלן:
31 "המומחה בתחום כירורגיית פה ולסת"), כמומחים רפואיים מטעם בית-המשפט. הצדדים וייתר
32 על חקירת מומחים אלו.
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

1. 184. מחוות דעת המומחה בתחום האורתופדיה מיום 7.7.14 עולה, כי כתוצאה מהתאונה נגרם לתובע
2. שבר באמה שמאל, שכובעה באמצעות פלטה מתכתית שהוצאה לבקשו ביום 26.8.10; שבר זה
3. הותיר הגבלה קלה בפרונציה וסופינציה (תנועות סייבוביות של האמה) והגבלה קלה בתנועות
4. יישור וכיוף של שורש כף היד. באשר לאקלת שנותרה באמה, מדובר בצלקת נitorה שאינה
5. גורמת לחפרעה ואיינה מכערת; בבדיקה הכתף לא נמצא תסמים ברורים לאין יציבות, אולם
6. התובע דיווח על אירועים של סובלוקסציה (תת נקעה). מכאן, נקבע בחוות-הදעת, כי כתוצאה מהתאונה נותרה לתובע נכות צמיתה משוקלת בתחום האורתופדיה בשיעור של 23.05%,
7. כמפורט להלן:
8.
9. א. 5% בגין מצב הכתף, לפי סעיף 35(1)א-ב' לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות
10. לנפגעי עבודה), התשטי"ז – 1956 (להלן: "תקנות המיל"ל");
11. ב. 10% בגין הגבלת תנועות הסיבוב של האמה, לפי סעיף 41(10)ז' לתקנות המיל"ל;
12. ג. 10% בגין הגבלת התנועה בשורש כף היד, לפי סעיף 41(10)ה' לתקנות המיל"ל.
13.
14. 185. עוד נקבע בחוות-דעת המומחה בתחום האורתופדיה, כי לצורך קביעת הנכויות הזמניות, יש לאמץ
15. את תקופות המחלה אשר חומלו לתובע על-ידי הרופאים שטיפלו בו בזמן אמת; מצבו הרפואי
16. של התובע הוא סופי ללא שיפור ולא החמרה והתובע לא יזדקק לטיפולים עתידיים בתחום
17. האורתופדיה.
18.
19. 186. מחוות-דעת המומחת בתחום הנירולוגיה מיום 23.10.04 עולה, כי נוכח אופי החבלה ומצאי
20. הבדיקה הנירו-פסיכולוגית של ד"ר פאני אנדרמן מיום 21.7.11 מטעת התובע (להלן: "חוות
21. הדעת הנירו-פסיכולוגית") בנסיבות נמצאה, בין היתר, ירידת בתפקוד הכללי הנובעת מושך
22. בתחליכי קשב ורכיבו, נראה כי התובע סבל מהיפוקסיה מוחית, אשר גרמה לנזק קוגניטיבי
23. ולירידה בתפקוד הכללי בשל קשיי בתחליכי קשב ורכיבו. מכאן, נקבע בחוות-הදעת, כי כתוצאה מהתאונה נותרה לתובע נכות צמיתה נירולוגית בשיעור של 20%, לפי סעיף 29(11) עובר לסעיף
24. (ג) לתקנות המיל"ל.
25.
- 26.
27. 187. מחוות-דעת המומחה בתחום **כירורגיית פה ולסת** מיום 16.11.14 עולה, כי הריפוי הגרמי של
28. השברים השונים בעצמות הפנים והמניבולה תקין, אך נותרו שינויים בעמדות קטיעים מטויים;
29. נותרו צלקות בלחין שמאל, בסנטר ובצוואר; נותרה חפרעה למערכת הלעיסת ועד כה, אומנם, לא
30. נראה שינויים פתולוגיים סביב שינויים חוטכיות תחנות, אך יתכן ובעתיד יזדקק לטיפולו של שורש
31. בשינויים, 42 נוכח שינויים בחזות השינויים שפה רפואי זלצר, המומחה בתחום הפה וחולשת
32. מטעת התובע. מכאן, נקבע בחוות-הදעת, כי כתוצאה מהתאונה נותרה לתובע נכות צמיתה
33. משוקלת בתחום **כירורגיית פה ולסת** בשיעור של 12.46%, וכמפורט להלן:

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- א. 3% בגין צלחות בלחי שמאל, בסנטר ובצוואר, לפי סעיף 75(2)אי-ב' לתקנות המיל"ל;
ב. 5% בגין החפעה לפעולות מערכת הליעיטה, לפי סעיף 73(2)אי-ב' לתקנות המיל"ל;
ג. 5% בגין שברים מרובים של עצמות השיש האמצעי של הפנים וכן שינוי בעמדות הסופיות של הריבוי הגומי בלסת התחתונה, לפי סעיף 73(1)אי-ב' לתקנות המיל"ל.
188. עוד נקבע בחוות-דעת המומחה בתחום כירורגיית הפה ולסת, כי במידה ובעתיד יופיעו סימנים פתולוגיים סבירו שורשי השינויים, 41, התובע יזדקק לטיפולו שורש ויתכן שאין לבנין ולכתרים, כאשר עלות טיפול שורש עומדת על סך של כ- 1,500-1,200 ש"ח; עלות מבנה ברגי עומדת על סך של כ- 500 ש"ח ועלות כתר אסתטי עומדת על סך של כ- 3,500-4,000 ש"ח.

189. מכאן, שכחואת מהתאונת נורתת לתובע נכות רפואיות צמיתה משוקלת בשיעור של 46.11%.

הוכחות הتفسודית

190. התובע טוען, כי שיעור הנכות הتفسודית עולה על שיעור הנכות הרפואית המשוקלת, כפי שנקבעה בחוות-דעת המומחים מטעם בית-המשפט (ראה סעיפים 64, 69 ו- 75 לסתוקמים מטעם התובע). מאידך גיסא, טוענים הצדדים שכנגד, כי לנכותו הרפואית של התובע אין משמעות תفسודית. כך לטעתם, הנכות בתחום כירורגיית הפה והלסת איננה בעלת אופיتفسודית ולנכות האורתופדיות אין כל השלההتفسודית בפועל על התובע, שעה שהאחרון עובד כיום כదרייך קיאקים, עבודה הכרוכה במאמצים גופניים. עוד טוענים הצדדים שכנגד, כי הנכות בתחום הנירולוגיה עשויה לקבל ממשמעותتفسודית, רק במצב דברים בו התובע יפנה לתהום העינוי ולא כך היא, שכן לא זו בלבד שהוא עובד כదרייך חתירה אלא שהוא אף פועל בתחום זה ולוקח חלק באירועים תחרותיים. לטעתם, שכזו של התובע העומד במומו על השכר הממוצע במשק מהווה ראייה לכך שלנכויות הרפואיות אין כל השלההتفسודית (ראה סעיפים 5.1-5.1 לסתוקמים מטעם העירייה וראה גם סעיפים 20-26 לסתוקמים מטעם המתבע).

191. הנכות הتفسודית נקבעת בידי בית-המשפט על-יסוז מכלול הריאות והנסיבות שלפניו. הנכות הרפואית משמשת אומנם נקודות מוצא, אולם יש להוסיף ולבחון את השפעתה על הנפגע המסויים. כך, בין היתר, יש לתת משקל להיקפה, אופייתה ומיקומה של הפגיעה, ולהתיחס להשפעתה של הנכות על מקצועו של הנפגע תוך חתחבות בגלו, השכלתו וכיורו (עו"א 3049/03 גירוגיסיאנו נ' רמזי, פ"ד נב(3) 792 [1995]).

192. במקרה חندון, זומני, כי הוכחות הרפואית האורתופזית המשוקלת בשיעור של 23.05%, משקפת אל נכון אף את נכותו הتفسודית של התובע. נכות זו כוללת 5% בגין השפעה קלה על כושר הפעולה

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 של כתף שמאל; 10% בגין חגבלת תנועות הסיבוב של אמה שמאל ו- 10% נוספים בגין החגבלת
התנועה בשורש כף יד שמאל.
- 2
- 3
- 4 193. באשר לנוכות בתחום האורתופדי, כבר נפסק, כי היא משקפת על-פי רוב גם את מידות הפגיעה
5 ביכולת התפקוד הכלליות ע"א 06/1755 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' אסף (פורסם במוגרים
6 המשפטיים, ניתן ביום 01.08.30).
- 7
- 8 194. בעניינו, עובר לתאונת וכאמור כבר מגיל צעיר, עסک התובע בשיטת קיאקים תחרותי, הוכר
9 בשירותו הצבאי כ"ספורטאי מצטיין" והיה מועמד לייצג את מדינת ישראל באולימפיאדת ביג'ון.
10 נוכח מגבלותיו האורתופדיות בעיטה של התאונת, נבער ממנו להמשיך בעיסוקו כאמור במסגרת
11 תחרותית ברמה אולימפית. אומנם, התובע העיד, כי הוא עוסק כיום בחטירה כמדריך חתירה
12 קיאקים ימיים (עמוד 11 לפרטוקול בשורות 18-12). אולם שוכנעתי, כי אין באמור כדי לחזק
13 סטייה משיעור הנכונות הרפואית האורתופידית, לצורך קביעת הנוכות התפקודית ואפרט.
- 14
- 15 195. מעוזות התובע, אשר מצאתה מהימנה וקורנתית, עולה, כי המאמץ הפיזי שבחתירה הנדרשת
16 במסגרת עיסוקו כמדריך הוא מזמן רב הזמן (עמוד 15 לפרטוקול בשורות 13-10), זאת להבדיל
17 מהמאיץ המסתימלי של שתי הידים והכתפיים, הדרוש לצורך חתירה במסגרת ספורט אולימפי.
18 כך על-פי עדותנו, "לפני הפגיעה אנחנו מדברים על ספורט אולימפי, אתה לוקח את הגוף לך כל
19 יום מחוץ. מה שאני עושים היום, אני מדריך קיאקים ימיים ולא אולימפיים לשתחזקך שלי
20 להוציא קבוצות חתירה ליט', ללוות את הקבוצות, ולוואות שם בסדר. הגיל הממוצע של חברי
21 הקבוצה הוא 55-55, חברה לאypi ספורטיביס בעולם..." (עמוד 15 לפרטוקול בשורות 21-17).
22
- 23 התובע הוסיף והעיד בקשר זה, כי בימים בהם המאמץ רב יותר, כאשר היס גובה יותר, הוא סובל
24 בסוף יוט עבודה מכ Abrams בעיקר ביד ובכתף וכן מנעילה של פרק חכתף (עמוד 15 לפרטוקול
25 בשורות 21-20).
- 26
- 27 באשר לעיסוקו הנוסף במרכז החתירה כמדריך סיירות דרקון, העיד התובע ועודתו כאמור לא
28 נסתרה, כי העיסוק מתמיצה אך בינווט הטירה, ואני כרונן כלל במאיצים גופניים (עמוד
29 17 לפרטוקול בשורות 11-12).
- 30
- 31 196. כמו כן, אומנם, עולה מעוזות התובע, כי לאחר התאונת הוא נסע לצרפת ולגרמניה, שם השתתף
32 בתחרויות בינלאומיות של חתירה. עם זאת, שוכנעתי, כי היה זה רק בגדר ניסיון לא מוצלח לשוב

בית משפט השלום בהרצליה

ת"נ-12-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

לחתייה תחרותית, וכפי עדותו, "לא היי תוכזאות מוצלחות ולכן לא היי תחרויות המשך" (עמ' 20 לפרטוקול בשורה 32 – עמ' 21 בשורה 4).

197. מכאן, אני סבורה, כי אין בעובדה שהתובע משמש כיום כמזריך חתירה כדי ללמד על העדר
 4 השפעה או על השפעה חלקית של הנכונות הרפואיות על כושר תפוקוזו. בהינתן כי לא עולם חוסן
 5 והאפשרות הסבירה, כי מוגבלותיו של התובע יקשו עליו בעתי לחתמייד בעובודתו כמזריך
 6 קיאקים, ובכלל, בשיסם לב לכך שהנכונות כאמור באות לוויה ביטוי גם בכאבים, ولو בסוף יום
 7 עבודה, מצאתי, כי שיעור הנכונות הרפואית האורתופידית של התובע משקף אף את מידת הפגיעה
 8 ביכולת התפקוד הכללי שלו, ומכאן, כי שיעור הנכונות התפקודית בתחום זה עומד על 23.05%.

198. כך חם פני הזדקרים אף בקשר לנכונות הרפואית בתחום הנזירולוגיה. כאמור, המומחית בתחום זה
199 קבעה לתובע נכות רפואית צמיהה בשיעור של 20%, בגין נזק קוגניטיבי וירידתי בתפקוד הכללי
200 בשל קושי בתהליכי קשב וריכוז.

199. הערכת נכונות התפקידית של נגוע, היא מהנושאים המובהקים הנמצאים בלבית שיקול הדעת
15 של הערכת הדיוונית. כך בדרך כלל, וכך במיוחד במקרים ראש, שהערכת נכונות התפקידית אינה
16 מחדירים הקלים, והפגיעה בקשר השתכרותם אף אינה חופפת בהכרח את הנכות התפקידית
17 במישורי החיים האחרים... אך, כאשר בפגיעה ראש עסקינו, חמיעין-חזקת חנווגת לפיה שייעור
18 הנכות הרפואית משקף גם את שיעור הפגיעה בקשר ההשתכרות... איננה חזקה (במובן חזוק),
19 ואין מקום לקבע מסגרות באשר ל"טווות הסטייה" מהנכסות הרפואית לצורך קביעת הפגיעה
20 בקשר ההשתכרות של נגוע ראש. כל מקרה צריך להיבחן פרטנית לגוףו, על פי כלל הנסיבות
21 וחומר הראות המובא בפני בית המשפט... " [ע"א 4919/09 **עיסא עוזם נ' זנית בר** (פורסם
22 במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 14.6.11)]".

24. בעניינו, מדובר בתובע שנפגע בנסיבות בן 23 בלבד, אשר עבר לתאונה תפקודו הקוגניטיבי היה
25. בטוחה "מעולה"; ציוויל בבחינה הפסיכומטרית עמד על 71 והוא נרשם, בין היתר, ללימודיו
26. משפטי באוניברסיטת ת"א, מתוך כוונה לעסוק בעריכת דין ולעבור ממשרד עורכי-דין, בו אביו
27. שותף. לאחר התאונה וכmonths, החל התובע לימודי המשפטים. בעבר שלוש שנים למדו פיש
28. מלימודים אלו ופנה ללימודים בתחום החינוך. כיום, במקביל לעבודתו כמורה חתירות קיימים,
29. הוא משמש כטייע בחינוך מיוחד בבי"ס וכשומר בשעות הערב (עדות התובע בעמוד 13 לפrootokol
30. בשורות 10-8).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנסור ואח'

תיק חיפוי:

1. מתחזר עדותו הראשית של התובע כמו גם מעודתו עולה, כי הוא החל לימודי המשפטים לאחר
2. התאונה, מתוך רצון לשוב לשגרה, ואולם בחלו' שלוש שנים לימודים, ולאחר ניסיונות כנים,
3. חוותים ונשנים להתגבר על מגבלותיו הקוגניטיביות בעקבות התאונה, ובין היתר, הפרעות בריכוז
4. וקשי שימירה על ריכוז בישיבה ממושכת בכיתה עם הרבה אנשים, ולמעלה לכך, מתוך הבנה,
5. כי מגבלות אלו יקשה עליו לעסוק בתחום ערך הדין, הוא נאלץ לפרוש מהלימודים בתחום זה
6. (עמוד 12 לפרטוקול בשורות 29-16). בעניין זה, מצאתי ליתן אמון מלא בעדות התובע, לפיו
7. השכיל להכיר במוגבלותיו רק בשנה השלישי ללימודים -

9. מזכיר על תחילת תקופה הלימודים ואני הגיע מטהר חשוי שלוקח וממן להזות בו,
10. עכשו אנחנו 7 שנים אחרי, локח זמן להכיר בו. בתחילת
11. הלימודיםบท שאני לא מוכן להזות בשום דבר. אני רציתי לחזור לשגרה
12. כמה שיותר מהר, חזר לחטירה, שם את כל האירוע מאחרויי וממשיך את
13. חייהם בז'יזק מאותה נקודה שתפסקני אותם רגע לפני התאונה. אתה לא
14. ידוע על הקשיים בהתחלה. הנקודה שאני מתחילה, שנה א' אתה נלחם ולא
15. אפשרת לך מכם ואתה מנשה, שנה ב' אתה מתחיל להבין שיש לך איזשהו
16. חשוי. ההכרה שיש מוגבלות מהותית מגיעה בשנה ג'... ובשנה ג'... פשוט
17. לא הצליחתי להגעה למצב שאני מביא את עצמי לפקולטה לא ללימודים ולא
18. למבחנים שלמדתי אליהם, הצליחתי להסביר את עצמי למים ואתה קם
19. בבורך ואומר לעצמך שאתה לא יכול ולא ניגש" (ההדגשה אינה במקור)
20. (עמוד 24 לפרטוקול בשורות 24-18 ובעמוד 24 בשורה 30 – עמוד 25
21. לפרטוקול בשורה 2; ראה בעניין זה גם המפורט בתצהיר העדות הראשית
22. של מר ארנון מילר, אביו של התובע, אשר הנטבעים ויתרו על חקירותו).

וגם -

23. "רשמתי למשפטים לפני התאונה מתוך כוונה ללמידה משפטי, ניסיתי
24. לשוך את זה 3 שנים בכוח תוכן שאני נלחם על כל יום ועל כל נקודה
25. בפקולטה זו ולא הצלחת. אני לא אהוב להיכשל. רציתי להצליח וזה לא
26. עב"י" (ההדגשה אינה במקור) (עמוד 31 לפרטוקול בשורות 11-9).

27. התובע העיד, כי בחרתו בתחום החינוך דוקא נעשתה בשל כך שמדובר בלימודים קלים יחסית,
28. שאינם קרוביים בישיבה ממושכת בכיתה (עמוד 12 לפרטוקול בשורות 23-22-1-27-28), הגם שאף
29. בלימודים אלו הוא מתקשה (עמוד 15 לפרטוקול בשורות 1-3-1), וחיסוף, כי גם עיסוקוCSI
30. בתחום החינוך המופיע מטעמה בחונכות של ילד עם תסמונת PDD כשהוא נמצא בחוץ ואיינו
31. כורך בישיבה ממושכת כאמור (עמוד 15 לפרטוקול בשורה 31 – עמוד 16 לפרטוקול בשורה 9).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-12-37821 נ.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני;

203. עדות התובע בדבר השפעת הנכונות הנוירולוגית על כושר התפקיד שלו ומילא על הצורך בהערכת
1 מהום הלמידים והטעסוקה, מתיישבת עם מסקנות חוות-הידע בתחומי הנוירולוגיה. בחוות-ידעת
2 זו, נסכמה המומחית בתחום הנוירולוגיה על חוות-הידעת הנוירו-פסיכולוגית של ד"ר פאני אנדרמן
3 מיום 21.7.11 מטעם התובע. על-פייה "... ניתוח הפעריים של תוצאות המבחנים הנוירופסיכולוגיים
4 הסטנדרטיים (ניתוח זפוזיט בולטים) מצבע על קושי נרכש ביכולת שמירה על ריכוז זמן,
5 נתיחה להשתתף דעת ורגשות לרועש ולהפרעתו. הוצרך להשקיע מאמץ רב כדי לשמר על ריכוז
6 לאורך זמן (למשל בהרצאות, במבחןים, במצבים שודשים קשב ממושך או נוכחות הפרעות) גורם
7 לאירועים פסикו-מוטוריית, להתיעיפות מהירה ולצורך בהפסיקות מנוחה – באופן שלא תואם את
8 האוכלוסייה הנורמטיבית של בני גילו, והמלא את יכולתו הקוגניטיבית הכלכלית" [ההדגשה איננה
9 במקור] (חעתך חוות-הידע צורף כנספח ת/ד לתחזיר העדות הראשית מטעם התובע).

18. אין בידי לקבול טענות הנتابעים, לפיו הנכות בתחום זה עשויה לקבל משמעות תפקודית, אך במצב
19. בו התובע עוסק בתחום העיוני, ובහינתו עיסוקיו בפועל המתמצאים בהדרcht שיט, ממילא לנכות
20. האמורrah אין כל משמעות תפקודית. נוכות ניירולוגית, ובפרט בשיעור גבוח, כפי זה שנקבע לתובע,
21. עשויה להשפיע במישורי החיים השונים ובמגון רחוב של תחומי עיסוק, ولو בעתיד, ודי בכך כדי
22. לקבוע, כי מדובר בנוכות תפקודית. החברים מקבלים משנה תקופה שעה שרמו הטענה שיתיבת של
23. התובע הייתה מלכתחילה מאוד גבוהה ומכאן, שהפגיעה היא ממשמעותית יותר.

25. מחנימוקים המפורטים לעיל ובשים לב לפרוfil הרגוניטיבי של התובע עבר לתאונת ולשיעורה
וטיבת הנכונות הנירולוגית, כפי שנקבעה לו, כמו גם השפעתה בפועל על כושר תפוקתו, אני
26. סבורת, כי נכוונו התפקודיות שcolaה לנוכות רפואית בתחום האמור והוא עומדת על שיעור של
27. .20%.

29 207. בשונה מכך, **הנקות בתחום כירורוגיית הפה וחלסת**, מעצב טيبة, איננה תפוקודית במובהק. הנקות
30 האמורrah יכולה נאות בשיעור של 3% בגין צלקות בלחי שמאל, בסנטר ובצוואר ; 5% בגין חפרעה
31 פעילות מערכת הלעיסה ו- 5% נוספת בגין שבירים מרובים של עצמות הפנים ושינוי בעמדות
32 הסופיות של הריפוי הגורמי בלסת התחתונית. על-פי חוות-הזדעת, בבדיקה התובע נמצא, כי חפניות
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 סימטריות; פתיחת הפה והסגר אינם מוגבלים; אין הפרעה בתוחשה של עור הפנים והריפוי הגרמי
2 של השברים השונים בעצמות הפנים ובמנזיבולה תקין.
3
4 208. בתקהיר העדות הראשית מטעמו מוסיף התובע וטען, כי בעקבות הפגיעה הוא סובל, בין היתר,
5 מעילת חלשת בעיקר בשעות הבוקר ובחוריקות בפרק הלסת (ראה סעיף 9ב לתצהירו). טענה זו
6 אינה נסמכת בחוזות-הזעם, מכל מקום, במסגרת הטיכומים מטעמו, זנוח התובע הטענה כאמור
7 ולא העלה טענה מפורשת, לפיה הנכות בתחום האמור מהוות נכות תפוקודית, כי אם רק ציטט
8 האמור בחוזות-זעם המומחה ופירט העלות הצפוייה, לכואורה, בגין טיפוליו השונים. כמו כן,
9 החפרעות להן טוען התובע לא באו לידי ביטוי בעדותו.
10
11 209. נוכח חምפורט לעיל, מצאתי להעמיד הנכות התפקודית על שיעור של 40% (במverage).
12
13

পন্তুনিয়াল হাস্তকরোত

- 14 210. בסיקומים מטעמו, טוען התובע, כי לצורך חישוב הפסד ההשתכרות לעתיד, יש לאמוד השתכרותו
15 הצפויי אלמלא חתונה, לפי כפל השכר המומוצע במשק, זאת נוכח נתוני האישיים עבור לתאונת
16 (ראה סעיפים 77 ו- 82 לsicoomים מטעם התובע).
17
18 211. הצדדים שכגד מצד טוענים, כי בהעדר ראיות של ממש אין לסתות מהחזקת שענינה החלת
19 השכר המומוצע במשק בעניינו של התובע. התובע נמנע מלהציג הרוחחים של משרד עורך-דין בו
20 אביו שותף, שם לטענתו, צפי היה לעבוד לאחר הסמכתו כעורך-דין (ראה סעיפים 5.4-5.5).
21 לsicoomים מטעם העירייה). מכל מקום, תנאי העבודה של מורה מס טובים יותר מותאי עבודה
22 של עורך-דין, ושכרו הצפוי מעובודה בתחום החינוך לא בחכורתו נופל מהשכר הצפוי מעובודה כעורך-
23 דין. מכאן, ומלא הוכחה אחרת, אין מקום לחשב לפי כפל השכר המומוצע במשק (ראה סעיפים
24 256-272 לsicoomים מטעם רשות הנחל). בהתייחס לטענת התובע, לפיו נוכח הקושי הכרוך
25 בעבודה מסווג זה, לא יעלה בידו להמשיך ולעסק בחזרכת קיאקים עוד זמן רב, נטען, כי בעודנותו
26 כאמור בעיקרה אינה עובודה מואצת (ראה סעיפים 277-273 לsicoomים מטעם רשות הנחל).
27
28 212. עוד טוענים הצדדים שכגד, כי לצד הפגיעה ביכולת הריכוז או הלימוד, התובע לא הראה ירידיה
29 כלשיי ביכולתו האינטלקטואלית הכללית, ברמת המשכל, בידע הכללי שלו ובשאר הקשרים,
30 וממילא אין זה מן הנמנע כי בנתוני האישיים, ישຕרך כמורה שכר שאינו נופל משכר עורך-דין,
31 ובפרט שעיה שכר של עובד חינוך מיוחד לאחר לימודי תואר שני ועבודה בתפקידים בכירים יותר
32 מגע גם לסך של כ- 15,000 ₪ (ראה סעיפים 284-279 לsicoomים מטעם רשות הנחל).
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני.

1. 213. לאחר שנתי דעתி לטענות הצדדים, מצאתי לאמוד שכרו הפוטנציאלי של התובע אלמלא
2. התאונה בכפל השכר המוצע במשק.
- 3.
4. 214. במהלך השנים האחרונות נהוג לקבוע, כי השכר המוצע במשק ישמש כבסיס השכר במקום בו
5. עתיוו הכספי של הנזוק לוט בערפל. עם זאת, כבר נפסק, כי "... מקום בו קיימות נתונות לגבי
6. הנזוק, תאפשרים היישוב אינדיויזואלי, ייטהbihm"ש להעדיף חישוב זהה על פני התבססות
7. על חזקת השכר המוצע במשק... לפיכך, לצורך הכלל נקבעו קריטריונים לקביעת כושר
8. השתכרות פוטנציאלי בכל מקרה נדון, כגון: יכולת אינטלקטואלית, הפוחתת קשת מקצועית
9. רחבה וסיכוי להצלחה במקצועות בהם נדרשים כישוריים כאלה, חריצות, התמדה, קשר טוב עם
10. בני אדם, כושר ארגון וכיוצא ב"תכונות המסייעות להצלחה" [ההוגשה אינה במקור] (ת.א. (מחוזי-
11. ב"ש) 3334/04 לוי רחל נ' לוי ליאת (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 06.10.06)].
12. 215. עוד נפסק שם, כי "לחבדיל מקרים בהם העתו הכספי של הנזוק לוט בערפל, בהם נפסק כי
13. יש להעמיד את כושר השתכרות הפוטנציאלי על השכר המוצע במשק, הרי שבמקרה דן אין
14. מדובר בקטינה, ואין לנו עניין בנטיות, מאווים ושאיות, אלא באירוע קונקרטי בכוון מקצועי
15. ברור. רוצה לומר כי בעניינו יהיה זה סביר להעמיד בבסיס חישוב הנזק, הכנסה חודשית צפואה
16. בשיעור כפל השכר המוצע במשק לאורך כל תקופה השתכרות" [ההוגשה אינה במקור].
- 17.
18. 216. בעניין הנדון, נתנו האישים של התובע אפשרות היישוב אינדיויזואלי של כושר השתכרות
19. הפוטנציאלי שלו אלמלא התאונה. נתנו אלו כוללים את רמתו הקוגניטיבית בטוחה ה"מעולה",
20. דבר אשר בא לידי ביתוי בציון 111 בבחינה הפסיכומטרית; קיבלנו לימודי משפטיים
21. אוניברסיטט ת"א וכן ללימודים בשתי פקולטות יוקרתיות נוספת, הפוקולטה להנדסת
22. אוירונאוטיקה וחיל בטכנון והפקולטה להנדסה חשמל ואלקטרוניקה באוניברסיטת ת"א;
23. בחרתו בלימודי המשפטים; העובדה שהוא נמנה עם ארבעת שטייטי הקיאק האולימפי הבכירים
24. של מדינת ישראל, כבר בגיל 21, הוכר על-ידי צה"ל כספורטאי מצטיין ואך היה מועמד לייצג את
25. מדינת ישראל באולימפיאדות בייגין.
- 26.
- 27.
28. 217. נוכח כישורי האינטלקטואליים של התובע, כמו גם החריצות וההתמדה, שמטבע הדברים
29. מאפייניות מי שעוסק בספורט אולימפי, עמדת בפניו עובר לתאונה קשת מקצועית רחבה וחשכוי
30. להצלחתו במקצועות שבהם נדרשים כישוריים כאלה הוא רב יותר. אמם אין מושבר באדם בעל
31. עבר מקצועי מוכת. עם זאת, התובע בחר את עתו הכספי בעת שנרשם ללימודי המשפטים,
32. והתמיד בלימודים אלו משך שלוש שנים, על אף מגבלותיו בעיטה של התאונה, כאשר כל אותה
33. העת עמדת בפניו האפשרות לעסוק בעריכת-דין במשרד ערבי-דין, בו אביו שותף.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 37821-03-12 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- 1 218. מכאן, נוכח נתוניו האישיים של התובע כמפורט מעלה, אני סבורה, כי יהא זה נכון וראוי להעמיד
2 שכרו הפוטנציאלי על כפל השכר המומוצע במשק. יובהר, כי חישוב הפסד השכר יעשה על-פי כפל
3 השכר המומוצע במשק למשך כל התקופה, שכן אומנם, כושר החשתכורות הצפוי בתחילת דרכו
4 עשוי כבדך כלל להיות נמוך מהשכר האמור, עם זאת, בהמשך, לאחר שהיא רוכש ידע, מוניטין
5 וניסיון, שכרו צפוי יהיה אף עלות על השכר האמור.
6
- 7 219. לא מצאתי ממש בטענה, לפיה אין לטtotות מהחזקה בדבר החלט השכר המומוצע במשק בעניינו
8 של התובע, שעה שהאחרון נמנע מלציג הרוחחים של משרד עורך-דין בו אכיו שותף, ושם
9 לטענתו, צפוי היה לעבד לאחר הסמכתו כעורך-דין. נוכח הפסיכיקה הנוגגת בעניין זה, אני מוצאת,
10 כי די בנתונים האישיים של התובע, כפי שפירטתי לעיל, כדי להעמיד שכרו הפוטנציאלי על כפל
11 השכר המומוצע במשק. מכל מקום, אין בנתונים המבוקשים בהכרח כדי ללמוד על פוטנציאלי
12 החשתכורות של התובע.
13

סעיף הוריבית לצורך הייעוץ המשפטי

- 15 220. התובע טוען, כי תחשב הנזק מטעמו מבוסס על ריבית שנתית של 3%, שעה שמילא הסק הכלול
16 בראש הנזק של אובדן כושר השתכורות לעתיד עולה על גבול סמכות בית-המשפט כאן. בכל מצב
17 אחר, מן ראוי לחשב את ההפסדים בתקופות העתידיות לפי שיעור ריבית היון של 2% לנוכח
18 התיקון שנערך בתקנות הביטוח הלאומי מיום 16.06.09 (ראה סעיפים 85-86 ל███ מטעם
19 התובע).
20
- 21 221. הצדדים שכגד מתנגדים לחישוב הנטען ומפנים בעניין זה, בין היתר, לת.א. (מחוזי-ירושלים)
22 ר(קטינה) ואח' נ' שירוטי בריאות כללית (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום
23 12-12-29349) (ראה עמודים 10-11 ל███ מטעם העירייה).
24 222. אין מקום לחשב החפסדים בתקופה העתידית, לפי שיעור ריבית היון של 2%. ואנמק.
25
- 26 223. ראשית, ביום 16.09.2013 פורסם בקובץ התקנות (ק"ת 7712) תקנות הביטוח הלאומי (היון) (תיקון)
27 (תיקון), התשי"ו-2016, תיקון, לפו נזחה מועד כניסה התקנות לתוקף בתום שנה ושלושה
28 חודשים. זהינו, התקנות ייכנסו לתוקפן ביום 17.10.01, לאחר מתן פסק-דין, ומילא אין
29 בתיקון האמור כל נפקות לעניינו.
30
- 31 224. שנית ומכל מקום, אף אלמלא נדחה מועד כניסה התקנות לתוקף, לא היה בכך כדי לשנות
32 התוצאה, שעה שהnymוק היחיד עליו נשען התובע בבקשתו הוא התיקון לתקנות הביטוח הלאומי.
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- בזומה לעניינו, בת.א. 12-12-29349 אלו מפינים הצדדים שכנגד, נדרש בית-המשפט לביקשת התובעים לקבע, כי אחוז הריבית לצורכי היון רכבי הפיזוי לעתיד עמוד על 2% ולא על 3%, כאשר הנימוק היחיד שעלו נשענו התובעים הוא התקנות הביטוח הלאומי (היון), התשל"ח-1978, כפי שנעשה בתקנות הביטוח הלאומי (היון) (תיקו), התשע"ו-2016.
225. בית-המשפט המחווי, אשר דין בסוגיה זו קבע, כי אין די בתיקון התקנות היון, כאשר רק התקיקו עומד בבסיס הטענה שהעל התובעים, כדי להביא להפחיתה אחוז הריבית לצורכי היון הפיזויים וחישב הפיזויים כמקובל תוך היון כספי הפיזויים לעתיד בריבית של 3%, מהטעם לפיו "קביעת אחוז הריבית לחיון הפיזויים אינה נעשית רק על יסוד התקנות היון אלא על פי ניתוח כלכלי של התשואה להשקעת כספי הפיזויים...". נראה גם החפניות בפסק-הדין - ע"א 469/74 יפה, גילה ו- ענבל זהה נ' מרוצי בכר, פ"מ ל(1) 169 ; ע"א 130/76 אליהו סעדיה נ' מטה חמוץ, לג(1) 589 ו- ע"א 94/99 ציון חיימס נ' איילון חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נא(1) 529 (1997)].
226. מכאן, מצאתי לחשב את הפיזויים לעתיד, כמקובל, לפי ריבית בשיעור של 3%.

הפסץ השתכלות לעבר ולעתיד

227. התובע טוען, כי יש לחשב ראש נזק זה לפי ההפרש בין שכרו בפועל מעובdotו בהדרcht קיאקים ובחינוך מיוחד, העומד על השכר הממוצע במשק (ראה סעיפים 79-80 לsicومים מטעם התובע), לבין שכרו הפוטנציאלי אלמלא התאונה מעובdotו כעורך-דין, הנאמן בכפל השכר הממוצע במשק, קרי לפי הפסץ חודשי בסך של 9,507 ש"ח (ראה סעיפים 83-84 לsicומים מטעם התובע) וסה"כ החל מחודש אוגוסט 2016 ועד הגיעו לגיל 70 (דצמבר 2056) הפסץ בסך כולל של 2,672,759 ש"ח (לפי מקדם היון 281.1359).

228. הצדדים שכנגד טוענים, כי בשיטם לב לכך ששכרו של התובע בפועל עומד על השכר הממוצע במשק והוא לא הוכח, כי צפוי היה להשתכר למעלה משכר זה אלמלא התאונה, אין זה נכון לפסק בראש נזק זה על בסיס אקטוארי מלא, כי אם על בסיס גלובאל ומציעים סך של 200,000 ש"ח בראש הנזק האמור (ראה סעיף 6 לsicומים מטעם העירייה).

229. בהינתן מסkontוי דלעיל, הפטוי השכר חן בעבר והן לעתיד יחושו לפי הפסץ שכר חודשי בסך של 7,741 ש"ח (40% נכות תפוקדיות X 19,352 ש"ח (כפל השכר הממוצע לחודש כולל שכר עובדים זרים נכון לחודש ינואר 2017 לפי אתר הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה]).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03 37821 א.מ. ו Ach' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

230. מכאן, ובהינתן עתירות התובע לפיצויו בראש נזק זה החל מחודש אוגוסט 2016, בגין תקופת העבר, ההפסק בראש נזק זה עומד על סך כולל של 65,798 ש"ן ובצירוף ריבית והצמדה ממחצית התקופה סך כולל **65,759 ש"ן** ובגין תקופת העתידי, החל מהיום ועד ליום 4.12.56 (הגיע התובע לגיל 70) עומד ההפסק על סך כולל של **2,155,362 ש"ן** [לפי מקדם היון בשיעור של 278.4346 והפסד שכיר חודשי בסך של 7,741 ש"ן].

הפסד זיכויים סוציאליות

231. התובע עוטר בראש נזק זה לפיצויו בסך של 111,921 ש"ן, לפי 12.5% הפרשה לביטוח פנסיוני (ראה סעיף 87 לסייעים מטעם התובע). הצדדים שכנגד טוענים, כיabisム לב לך שההתובע היה צפוי לעובוד עצמאי, אין מקום לפיצויו בראש נזק זה (ראה סעיף 6 לסייעים מטעם העירייה).

232. על-פי צו הרחבה בדבר הגדלת החפרשות לביטוח פנסיוני במשק 2016, לפי חוק הסכמים קיבוציים התשי"ז – 1957, הוגדלו הפרשות החובה של המעבד, הן לריבב תגמולים והן לריבב פיצויי פיטורי נזק החל מיום 1.7.16 ל- 1.1.17 וחל מיום 1.1.17 ל- 12.5%. מכאן, שהפסדו של התובע בראש נזק זה עומד על סך של 4,741 ש"ן בגין תקופת החל מחודש אוגוסט 2016 ועד לחודש דצמבר 2016 ועל סך של 272,323 ש"ן בגין תקופת שמיום 1.1.17 ועד הגיעו לגיל 70, וסה"כ הפסד בראש נזק זה בסך של 277,064 ש"ן.

פ庵 וסבל

233. התובע עוטר בראש נזק זה לפיצויו בסך של 500,000 ש"ן (ראה סעיפים 91-88 לסייעים מטעם התובע), בעוד הצדדים שכנגד הציעו סך של 80,000 ש"ן (ראה סעיף 6 לסייעים מטעם העירייה).

234. בהתחשב בנסיבות חמייחות של המקורה לפני, העובדה כי חלומו של התובע להשתתף באולימפיאדה נגוע בעיטה של התאונה המctrurtת בעוד הוא היה כל כך קרוב להגשים אותו, בהתחשב בנסיבות הפגיעה, בשיעור נכוונו הרופאים המשוקלلت של התובע כתוצאה מהתאונה הנדרונה, העומד על 46.11%, ובהתחשב בಗילו, במשך אשפוזו ובטיפולים לחם נדרש, מצאתי לפטוק לו פיצויו בראש נזק זה בסך של 300,000 ש"ן. .

עוזרת חזותת לעבר

235. התובע עוטר בראש נזק זה מה פיצויו לעבר בלבד בסך של 15,000 ש"ן (ראה סעיף 92 לסייעים מטעם התובע). הצדדים שכנגד הציעו סך של 5,000 ש"ן (ראה סעיף 6 לסייעים מטעם העירייה). לאחר שנתני דעתם לתקופת אשפוזו של התובע בבית-החולים, ובין היתר במחלקה לטיפול נמרץ,

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנஸור ואח'

תיק חיצוני:

ולכויות הרפואיות והשפעתן על כושר תפקודו הכללי, מצאתי לאמור הפסיכי בגין ראש נק זה
בסק גלובלי של 10,000 ₪.

הפסד שכיר לימוזין בפקולטה למשפטים
236. התובע עוטר לפיצוי בסך כולל של 30,877 ₪ בגין שכר הלימוד האוניברסיטאי ששילם עבור לימודי
הtower במשפטים, אותן זוכת בחינתן מכובד כתואנה מוחתאונה (ראה סעיף 88 לסטטוטים מטעם
התובע). הצדדים שכנגד טוענים, מי אין כל מקום לפיצוי המבוקש (ראה למשל סעיף 28 לסטטוטים
מטעם הנتابע 2). אני סבורה, כי אין להעתר לבקשת התובע לפיצוי בראש נק זה. אף במצב
הדברים הנדרן בו התובע זונה את מקצוע ערכית-חוין וכן מגבלותיו בעיטה של התואנה, לא ניתן
לומר, כי לימודיו בתחום היו לשוא וכי לא הפיק או פיק מהם כל תועלת עתיד.

הוצאות לפואית
237. התובע עוטר בראש נק זה לפיצוי בגין טיפול חשניים אותן צפיו הוא לעבור בעתיד ואשר עלותם
נאמדת, לשיתתו, בסך כולל של 48,000 ₪ (ראה סעיף 72 לסטטוטים מטעם התובע). בנוסף, עוטר
התובע להוצאות בגין צילומי שניים בסך כולל של 300 ₪ ולהוצאות הפינוי ממוקם התואנה
באמצעות מד"א בסך של 820 ₪ (ראה סעיף 94 לסטטוטים מטעם התובע, המפנה לטבלת
הוצאות). הצדדים שכנגד טוענים, כי אין כל בסיס לעתירה התובע לפיצוי בגין הוצאות טיפול
שניים, שעה שמדובר-דעת המומחה בתחום כירורגית פה ולסת עולה, כי הצורך בטיפולים אלו
איןנו וודאי. הצדדים שכנגד מציעים סך של 3,000 ₪ (ראה סעיף 6 לסטטוטים מטעם העירייה).

238. מעיון בחוות-דעת המומחה בתחום כירורגית הפה והלסת עולה, כי עד כה לא נראים שינויים
פטולוגיים סביר שנייםחוות-דעת תחתונות, אך יתכן ובעתיד יזדקק התובע לטיפולו שורש בשניים
41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892, 5893, 5894, 5895, 5896, 5897, 5898, 5899, 5810, 5811, 5812, 5813, 5814, 5815, 5816, 5817, 5818, 5819, 5820, 5821, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5830, 5831, 5832, 5833, 5834, 5835, 5836, 5837, 5838, 5839, 5840, 5841, 5842, 5843, 5844, 5845, 5846, 5847, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5853, 5854, 5855, 5856, 5857, 5858, 5859, 5860, 5861, 5862, 5863, 5864, 5865, 5866, 5867, 5868, 5869, 5870, 5871, 5872, 5873, 5874, 5875, 5876, 5877, 5878, 5879, 5880, 5881, 5882, 5883, 5884, 5885, 5886, 5887, 5888, 5889, 5890, 5891, 5892,

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנסור ואח'

תיק חיצוני:

incipit

1. 240. אין חולק בין הצדדים, כי בעטיה של התחאה, שולמה לתובע ביום 09.11.09 גמלת מטעם המוסך
2. לביטוח לאומי בסך של 10,177 ₪ (ראה סעיף 93 לטיוכומים מטעם התובע ועמוד 10 לטיוכומים
3. מטעם העירייה). מכאן, שמסך הפיצויים יוגלה סכום זה כשווימושערם להיום בסך של 10,923 ₪
4. ₪.
5.
6.
7. 241. הצדדים שכנגד עותרים בנוסף לניכוי הפיצוי העוניי בסך של 50,000 ₪, אשר שולם לתובע על-ידי
8. הנتابע 2 במסגרת גזר-הדין שניתן בחיליך הפלילי, לפי סעיף 77(א) לחוק העונשין (ראה סעיפים
9. 32-34 לטיוכומים מטעם הנتابע 1 וסעיף 31 לטיוכומים מטעם הנتابע 2). נוכחות הפטיקה הנוגאת
10. בעניין זה והמותריה סוגיות הניכוי לשיקול דעת בית-המשפט, מבקש התובע שלא לנכות הסכום
11. האמור מסך הפיצויים. בהינתן טיב הפיצוי אשר שולם לתובע במסגרת ההליך הפלילי, אני
12. סבורה, כי אין מקום לנכות סכום זה מסך הפיצויים. מכל מקום, שעה שההתביעה חוגשה בבית-
13. משפט השלום וסכום הפיצוי ממילא עולה על הסמכות העניינית של בית-משפט זה, אין כל נפקות
14. לניכוי הנטען.

15.
16.
17. 242. נזקיו של התובע כמפורט לעיל עלולים על סמכותו העניינית של בית-משפט זה. עם זאת, התובע
18. הגביל מראש את סכום תקרת הפיצוי לו הוא עותר, לאחר ניכוי כל סכום, לסך של 2,500,000 ₪
19. בתוספת הפרשי הצמדה ממועד הגשת התביעה ועד למתן פסק-הדין.

סיפוט

20.
21. 243. דין התביעה נגד נתבעים 2-1, עירייה, המדינה ורשות הנקול להתקבל והנני מורה לחט לשלם
22. לתובע, ביחיד ויחוד, סך כולל של 2,500,000 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה ממועד הגשת התביעה
23. ועד התשלום המלא בפועל.

24.
25.
26. 244. דין הודיעצד שלישי שלשו העירייה ונתבע 1 נגד מר מזרחי להתקבל- האחרון ישא בכל
27. תשלום שיישלמו האחראונים, בהתאם לחלוקת באחריות כלפי התובע לרבות החוזאות הכרוכות
28. בכך.

29.
30. 245. בנוסף, ישמו המיעולים לתובע, ביחיד ויחוד, החזר אגרת בית-משפט, בתוספת הפרשי הצמדה
31. וריבית מיום הוצאהה בפועל ועד היום; מחציתה השנייה של האגרה; שכר-טרחת עו"ד בשיעור
32. של 23.4% (כולל מע"מ); חלקו של התובע בשכר-טרחת המומחים מטעם בית-המשפט; עלות חוות
33. הדעת מטעם התובע בתחום הפה ולסת, האורתופדייה, הנירולוגיה והנוירופטיקולוגיה, עלות

בית משפט השלום בהרצליה

בג"ד י"ז נספחים

ת"א 12-03-37821 א.מ. ואח' נ' מנטור ואח'

תיק חיצוני:

- הנפקת התצ"א, עלות הממצאת צו הזמנת עד ועלות הקלטה ותמלול פרוטוקול ישיבת 16.7.16, כפי
1
ששולמו ומ้อม הוצאתו בפועל ועד היום (כפי שפורטו ע"י התובע בעמוד האחרון לsicomi).
- 2
3
4. סכומים אלו ישולמו תוך 30 ימים מתקבלות עותק פסק-הדין, שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה
5
וריבית החל מהיום ועד ליום תשלום המלא בפועל.
- 6
7. ביחסים ביניהם, ישאו הנتابעים 1-2, העירייה, המדינה ושות הנחל בחוב הפסק, כל אחד על-
8
פי חלקו כמפורט בפרק חלוקת האחריות, בהתאם לסעיף 84 לפוקודה. ככל שאחד מהם ישלם יותר
9
מכפי חלקו, יכול הוא לגבות את החפרש ממנו שלא שילם מלא חלקו.
- 10
11. דין הודיעותצד שלישי שליח הנtabע 1 נגד העירייה; רשות הנחל; המדינה להידחות וזאת ללא
12
צו להוצאות; דין הודיעותצד שלישי הנtabעים 1-2 נגד שירביט להידחות, תוך תשלום בחוצאות
13
משפט לטובת שירביט בסכום כולל של 24,000 ש"ח (כל אחד ישא בתשלום של 12,000 ש"ח). דין
14
הודיעותצד שלישי שליחת העירייה נגד יתר הנtabעים להידחות ללא צו להוצאות. דין הודיעותצד
15
גי שליחת נtabעת 4 נגד כלל חב' לביטוח להידחות תוך חיוב בחוצאות משפט בסך של 7,000 ש"ח.
- 16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

הມזילות תשלוח העתק פסק-הדין לבאי בוח העדים בזואר לשום + א.מ.

21
22
23
24
25

ביו"ח היום, הי' אייר תשע"ז, 01 Mai 2017, בהעדר הצדדים.

26
27
28
29
לימור ריין, שופטת

בג"ד י"ז נספחים חישוק מות乾坤 למקומן	
- 3 - 05 - 2017	
חותמת צד (ב) (ב)	חותמת צד (ב) (ב)
מאנדר בית משפט	בית משפט שלום ורשות הנחל
בית משפט שלום ורשות הנחל	